Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2683 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 24 decembrie 1957

COMUNICAT

În zilele de 19, 20 și 21 decembrie a.c. a avut loc Plenara lărgită a Comitetului Central al U.T.M. La plenară au participat reprezentanți ai C.C.S., Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Ministerului Învățămîntului și Culturii, Uniunii Scriitorilor. Din partea C.C. al P.M.R. a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R.

Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor a analizat munca desfășurată de Uniunea Tineretului Muncitor în perioada care a trecut de la cel de-al II-lea Congres al U.T.M. și pînă în prezent, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congres și a adoptat o rezoluție pentru o mai largă mobilizare a forțelor tineretului în munca pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru intensificarea muncii de educație a tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Plenara C.C. al U.T.M., dezbătînd hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 14 decembrie 1957 și expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., cu privire la importanța excepțională a „Declarației reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste" și a „Manifestului Păcii" elaborat de consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, a adoptat măsuri corespunzătoare pentru intensificarea muncii de mobilizare a tineretului, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, în opera de construire a socialismului, întărire a solidarității internaționale a clasei muncitoare și a tineretului, în lupta pentru pace și progres social.

CUM POT DEVENI TINERII TRACTORIȘTI MECANICI DE PROFIL LARG

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii a dus la sporirea considerabilă a sarcinilor de producție ale stațiunilor de mașini și tractoare. Executarea unui volum mai mare de lucrări, necesitatea reducerii substanțiale a prețului de cost al producției agricole pun în fața mecanizatorilor obligații sporite în ce privește calificarea lor profesională.

Sarcina cea mai importantă a tinerilor mecanizatori este aceea de a deveni meseriași pricepuți, capabili să revizuiască și să repare singuri mașina și tractorul cu care lucrează. Se întîmplă însă și asemenea cazuri cînd cunoștințele tinerilor mecanizatori se opresc la mînuirea volanului sau mașinei. Tinerii de la S.M.T.-Ziduri din regiunea Ploești își amintesc bine că, în campania agricolă de vară tractoristul Dumitru Iordache a trebuit să stea două zile cu tractorul în brazdă, pînă a sosit atelierul mecanic pentru a înlătura o defecțiune mică la motor. Tractoristul Ilie Călugăru, pentru faptul că nu a cunoscut sistemul de mînuire a unei secerători-legători a executat lucrări de slabă calitate colectiviștilor din Boldu. Asemenea neplăceri repetate au sugerat tinerilor mecanizatori de la S.M.T.-Ziduri o idee interesantă. „Cum putem deveni mecanici de profil larg". Inițiativa lor a dat naștere unor însuflețite discuții. La întrebarea: „Care sînt posibilitățile noastre în această privință" utemiștii au răspuns:

— Să îmbunătățim calitatea cursurilor de ridicare a calificării profesionale. Să îmbogățim conținutul lecțiilor predate, îmbinîndu-le cu demonstrații practice, să ne folosim de atelierele stațiunii și de agronomii noștri.

Ideea lor a fost susținută de organizația de bază U.T.M. și apreciată de conducerea stațiunii. La dispoziția cursanților s-a pus o sală de studiu, diafilme, un aparat de proiecție, o cantitate însemnată de material demonstrativ și specialiștii cei mai buni din stațiune. S-au mai luat și alte măsuri. După fiecare lecție să aibă loc expuneri practice în atelierul stațiunii. Lecțiile cu caracter agrotehnic să fie urmate de demonstrații pe lotul experimental al gospodăriei colective din comuna Ziduri. Cursurile de ridicare a calificării profesionale au căpătat un cîmp mai larg de acțiune. Ciclul de lecții care vor fi predate în iarna aceasta cuprinde teme interesante care clarifică o serie de probleme ce preocupă pe mecanizatori în timpul campaniilor agricole și în ateliere. Iată cîteva titluri: „Cum să îngrijim mașinile și tractoarele încredințate pe timpul exploatării", „De ce este necesar să cunoaștem toleranța de montaj a pieselor", „Motivul recondiționării unor piese" etc. S-a stabilit de asemenea ca, după terminarea reparațiilor tractoarelor tinerii mecanizatori să fie repartizați să lucreze prin rotație și în cadrul celorlalte ateliere din stațiune să-și însușească meserii înrudite, să devină mecanici agricoli cu un profil mai larg, contribuind în mai mare măsură la

P. LUNGU

(Continuare în pag. III-a)

Ședința grupului de inițiativă pentru pregătirea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului

La Viena a luat sfîrșit ședința grupului de inițiativă pentru pregătirea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. La lucrările sale au participat fruntași ai vieții publice, oameni de cultură, reprezentanți ai comitetelor naționale ale Festivalului și ai organizațiilor de tineret din 20 de țări, precum și reprezentanți ai F.M.T.D. și U.I.S.

La ședința grupului de inițiativă s-a exprimat părerea că este indicat ca cel de al VII-lea Festival Mondial să fie organizat în vara anului 1959. Totuși, hotărîrea definitivă privind data organizării viitorului Festival va fi adoptată de Comitetul internațional de pregătire a cărui sesiune, conform hotărîrii grupului de inițiativă, va avea loc între 20-23 martie 1958.

Membrii grupului de inițiativă au hotărît să invite organizațiile culturale, studențești, sportive, de femei, uniunile de tineret cu diferite orientări politice și religioase, naționale și internaționale, să participe la lucrările Comitetului internațional de pregătire.

Pentru pregătirile în vederea sesiunii Comitetului de pregătire a fost creat un grup consultativ din reprezentanți a 16 țări.

La 19 decembrie, din însărcinarea participanților la ședință, cîțiva membri ai grupului consultativ l-au vizitat pe secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al Austriei, Kreyski, și au discutat cu el problema posibilității de a organiza cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților la Viena.

Participanții grupului de inițiativă și-au exprimat speranța că cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților va fi pe deplin sprijinit de toți cei ce năzuiesc spre prietenia între tineri și spre pace între popoare.

E ger. Nu-i nimic. E așa de frumos afară!
Foto: D. F. DUMITRU

Lucrările plenarei lărgite a C. C. S.

Luni dimineața s-au deschis la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală lucrările plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă. La lucrările plenarei participă membrii Consiliului Central al Sindicatelor, președinți ai Comitetelor Centrale ale sindicatelor pe ramură, președinți ai consiliilor sindicale locale, șefii de secții ai Consiliului Central al Sindicatelor.

Ordinea de zi a plenarei cuprinde: 1) Despre importanța deosebită a Declarației și Manifestului Păcii adoptate în consfătuirile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești ținute la Moscova în noiembrie 1957 și sarcinile ce revin sindicatelor din R. P. Romînă; 2) Informare de către Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor asupra desfășurării acțiunii de consultare și experimentare a măsurilor pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare a muncii și sarcinile care revin sindicatelor în legătură cu definitivarea acestor măsuri; 3) unele probleme organizatorice.

Expunerea asupra importanței deosebite a Declarației și Manifestului Păcii adoptate în consfătuirile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești ținute la Moscova în noiembrie 1957 și sarcinile ce revin sindicatelor din R. P. Romînă a fost prezentată de tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă.

La discuții au luat cuvîntul numeroși membri ai Consiliului Central al Sindicatelor, președinți ai unor C.C. ale sindicatelor pe ramură și ai consiliilor sindicale locale.

La cel de al doilea punct de pe ordinea de zi, tov. inginer Mihai F. Marin, secretar al C.C.S. a prezentat o informare care a înfățișat modul în care s-a desfășurat acțiunea pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii și sarcinile sindicatelor pentru definitivarea acestor măsuri.

Lucrările plenarei continuă.

(Agerpres)

Cu maestrul Costache Antoniu despre TINERELE TALENTE din TEATRUL ROMÎNESC

Punctualitatea la o întîlnire pentru un interviu reporterul aproape că n-o consemnează. Întîlnirea cu maestrul Costache Antoniu solicită însă remarcarea ei. La 8 dimineața, după ce pînă noaptea tîrziu a fost pe scenă, maestrul se află în biroul său la Institutul de teatru.

— După cîte am înțeles, ați vrea să știți de la mine cîte ceva despre munca de formare a tinerilor actori în ultimul deceniu. Am spus „cîte ceva" pentru că probabil vă referiți numai la actorii ieșiți de pe băncile institutului.

— *Da, la aceștia. Și dacă mi-e îngăduită indiscreția, v-aș ruga să ne spuneți și vîrsta institutului.*

— Vîrsta școlii de teatru romînesc, după cum știți, este foarte înaintată. În forma actuală, de Institut de teatru, este însă extrem de tînără: înființată în 1948, odată cu marea reformă democratică a învățămîntului nostru de stat.

Sînt foarte multe lucruri de spus în legătură cu munca de formare a tinerilor actori în ultimul deceniu. Aș începe școlărește: cu examenul de admitere. În istoria teatrului romînesc în ultimii ani s-a stabilit un lucru care are o importanță demnă de reținut: una din condițiile de admitere este și școala medie. O remarc pentru că mi se pare absolut firesc pentru orice studiu superior. Desigur, cea mai importantă condiție rămîne însă talentul. Probabil vrei să mă întrebi despre felul cum recrutăm aceste talente înainte de examen. În ultimii ani mai ales, institutul are mai strînse legături cu formațiile artistice de muncitori din fabrici, uzine, de la sate și din școli. Și cele mai talentate elemente sînt îndrumate spre institut. Examenul de admitere este bineînțeles cel care face trierea.

Noile temelii pe care a fost așezată viața noastră teatrală se pot vedea chiar din anii de facultate. Un colectiv de profesori buni, artiști de valoare, cu dragoste pentru creșterea tinerei generații de actori; condiții optime de învățătură — țin să remarc că 80 la sută din numărul studenților noștri sînt bursieri avînd asigurate cămine și cantine bune, posibilitatea de a-și practica profesiunea aleasă — iată condiții care n-au fost niciodată, de cînd există teatrul romînesc. Emoția acestei fericiri n-o pot trăi cu aceeași intensitate tinerii noștri actori. Și este și firesc. Noi, generația mai vîrstnică, știm că în trecut nu numai că nu existau burse, dar nici după absolvirea școlii nu ți se asigura posi-

FL. DANCIU

(Continuare în pag. 2-a)

Au fost produse primele cărămizi SILICO-CALCARE

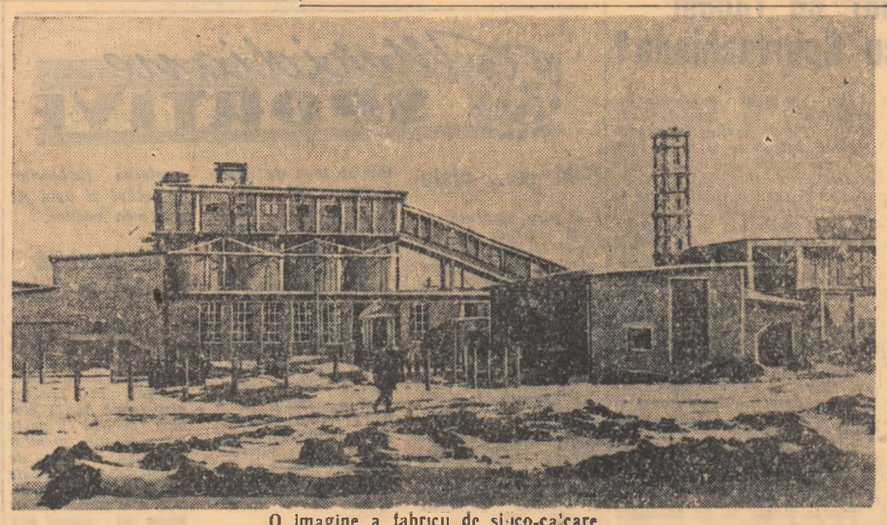

O imagine a fabricii de silico-calcare

Așa a fost la Doaga

Un sat rătăcit pe drumul dintre Tecuci și Mărășești. Amintirile oamenilor din comuna Doaga nu sînt legate de evenimente deosebite. Vîrstnicii își amintesc totuși de un fapt care a rămas adînc săpat în filele istoriei. Cine oare n-a auzit de Doaga-Suș-ța-Mărășești? În timpul primului război mondial pe aceste locuri mii de ostași romîni, înfrățiți cu rușii, au adus jertfe de sînge.

De cînd curge Siretul pe aci? Poate că oamenii acestor locuri nici nu și-au pus asemenea întrebare. Ei nici nu-i pomeneau prea des numele. Își aminteau de el și-l blestemau în răstimpuri cînd le lua hoțește bruma de agoniseală și le-o purta la vale înecîndu-li-o. Siretul plătea însă și el un tribut de care oamenii la vremea aceea, nici nu-și dădeau seama. Lăsa pe locurile inundate așa cum lasă și acum de-a lungul malurilor sale, o bogăție pe care oamenii o foloseau prea puțin: siliciul. Nisip de cea mai bună calitate.

...Au trecut ani. Pe malurile Siretului se incropise o exploatare de nisip și piatră. Numele începuse chiar să fie cunoscut: „Cariera Doaga". Mijloacele de exploatare erau însă destul de rudimentare. Balastiera ale cărei rezerve se dovedeau a fi uriașe cerea o exploatare mai rațională, o exploatare pe scară industrială, lucru care a fost posibil abia în zilele noastre.

Era prin 1950...

★ Se pune în valoare un uriaș rezervor de materie primă ★ Prima fabrică de silico-calcare din sud-estul Europei. ★ Cărămizi mai rezistente și mai ieftine decît cele obișnuite. ★ Cele mai avansate procedee tehnologice în producția de cărămizi. ★ 240.000 cărămizi pe zi.

Pe șantier...

Cercetările s-au desfășurat într-un ritm rapid. Ajutorul oamenilor de știință și al tehnicienilor sovietici a fost hotărîtor. Concluzia era precisă: uriașul rezervor de siliciu existent aci trebuie exploatat într-o fabrică de cărămizi silico-calcare ce urma să se ridice pe teritoriul comune Doaga. Singura fabrică de acest fel din sud-estul Europei.

Proiectanții sovietici ne-au venit și ei în ajutor. Fabrica urma să fie ridicată pe baza proiectelor sovietice.

...Am vizitat șantierul de la Doaga cu cîtva timp în urmă. Se lucra într-un ritm de-a dreptul uluitor. Aspectul construcțiilor se transforma de la o zi la alta. Pe tînărul sudor Ion Mircea îl vedeai lucrînd astăzi la traversele metalice ale liniilor de cale ferată ca mîine să-l găsești la fermele metalice de la depoul locomotivei. Frații Ion și Dumitru Dulbel utemiști amîndoi și dulgheri de profesie, au terminat cofrajul castelului de apă într-un timp record. În zorul care era pe șantier în acele zile lucrau într-o perfectă colaborare patru întreprinderi: grupul 4 construcții-Focșani care executa construcțiile propriu-zise, Trustul 21 Montaj, Trustul 18 Instalații electrice și Întreprinderea 3 Izolații din București.

Nu de mult atunci cînd am vizitat acest șantier mai erau de executat o serie întreagă de lucrări. La centrala termică se monta coșul, legătura la exhaustor, placa frontală și injectorul. Lucrări asemănătoare se făceau pentru alimentarea cu apă și canalizare.

MIRCEA SPIRIDON
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

CONTINUARE în PAG. II

O zi pionierească

Întîlnirea tovarășului V. Trofin, prim secretar al C. C. al U.T.M. cu pionierii din raionul „Grivița Roșie"

Vreo 400 de copii, pionieri din raionul „Grivița Roșie" îl așteptau pe primul secretar al C.C. al U.T.M., tovarășul Virgil Trofin. Cu cîteva zile mai înainte copiii l-au invitat la această întîlnire organizată în cinstea celei de-a 10-a aniversări a Republicii.

Tovarășul V. Trofin vorbește pionierilor despre trecut. Printre altele vorbitorul a spus: „Negre vremuri erau pe atunci! Cumplită era sărăcia muncitorului și a țăranului. De undeva, de pe un tron luxos, prințul de Hohenzolern, proclamat „rege" sugea ca o ventuză măduva țării.

„Majestatea sa" primește în dar 13.000 de hectare. O parte din aceste hectare — pămînt arabil, cealaltă parte — pădure.

„Majestatea sa" primește „salariu". E înfricoșătoare o asemenea sumă: bugetul pentru un an și jumătatea pentru învățămîntul primar din întreaga țară.

„Majestatea sa" ucide: 11.000 de țărani în 1907, zeci de muncitori și intelectuali în decembrie 1918.

„Majestatea sa" își ia tălpășița. Eram la Iași în 1947 cînd s-a proclamat Republica — povestește tovarășul V. Trofin. A fost o veselie nemaipomenită. În Piața Unirii s-a încins hora. Au venit muncitori, intelectuali, elevi. Toți s-au prins în horă. Țara scăpase de ventuza care-i sugea sîngele. Inima oamenilor era ușoară, plină de bucurie.

Pe rege l-au gonit oamenii muncii în frunte cu partidul.

Apoi tot oamenii muncii în frunte cu partidul s-au apucat temeinic să construiască republica. Frumoasă și bogată așa cum o vedem astăzi.

Tot ce se vede e pentru voi copii — a încheiat tovarășul V. Trofin — pentru fericirea voastră. Și voi ați știut și veți ști să răsplătiți grija ce v-o poartă partidul, țara".

Povestirea s-a sfîrșit. Un urs unanim țîșnește din piepturile copiilor. Vocile sînt cristaline, calde. Ele exprimă dragostea nețărmurită pentru partid, pentru Republică, pentru patria dragă.

Cel mai frumos dar

Așa se obișnuiește la pionieri: să ofere un dar frumos oaspetelui. Tovarășului V. Trofin i-au oferit o machetă minunată în semn de amintire pentru întîlnirea pe care a avut-o cu ei. Un dar frumos, fără îndoială. Cel de-al doilea dar a fost însă, cu mult mai frumos, deși poate mai puțin artistic ca cel dintîi: „Jurnalul ștafetar al pionierilor din raionul „Grivița Roșie". El a circulat multă vreme din unitate în unitate și acolo au fost înscrise realizările pionierilor din raion în cinstea ce-

A. WEISS

CONTINUARE în PAG. II

„Salut voios de pionier!"

Două destine

Intorc filă după filă. Pagini galbene, ofilite de vreme, ieșite de sub tipar cu mai bine de două decenii în urmă, aduc în fața ochilor o lume pe care generația mea n-a mai apucat s-o cunoască. Fotografii mari îl arată pe rege. Regele la plimbare. Regele la Sinaia. Regele la vînătoare. Regele... De sute de ori regele!

Dar iată, printre fotografiile familiei regale și o știre care la sfîrșitul lunii ianuarie a anu-

Sublimieri

lui 1934 a apărut în toate ziarele. Este scrisă cu litere mari, groase: „Ion L. Banu s-a sinucis". Urmează o explicație scurtă, seacă: „Studentul la Fizico-Chimice în anul III, Ion L. Banu, s-a sinucis în noaptea de 25 crt., luînd o mare doză de cianură de potasiu. Cauza este mizeria. Studentul nu avea cu ce-și plăti taxa anului școlar în curs. În urma lui a rămas să plîngă o mamă văduvă".

Atît. Simplu. Banal: în săptămîna aceea în București s-au sinucis alți trei studenți tot din cauza mizeriei. O săptămînă mai tîrziu Geo Bogza publica un reportaj intitulat „Oameni fără paltoane" ai cărui eroi erau... poetul Baudelaire, trei fete sărace și doi studenți la Universitatea din București. În același timp revista „Reporter"

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Viața de organizație

Construind, să creștem și tinerii

S-au adunat în sala clubului reprezentanții celor aproape 3.000 de utemiști, care alături de muncitorii vîrstnici dau viață celui mai mare obiectiv al planului nostru de electrificare: Hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz.

Atît darea de seamă cît și discuțiile purtate la conferința organizației raionale U.T.M.-Bicaz, au scos în relief faptul că odată cu construcția hidrocentralei au crescut oameni noi. Tineretul, condus de partid a realizat în ultimul timp pași însemnați pe drumul cuceririi tehnicii avansate. O seamă de succese au obținut tinerii din cele 42 brigăzi de tineret, cei din secțiile tineretului, de la inelele tunelului luate sub patronaj de tineret, precum și de la fabrica de beton de la Stejarul — fabrica tineretului.

Tovarășii Vasile Olaru, Venera Ionescu, Marin Ionel, Ion Bălan-Cirian și alții au vorbit cu mîndrie despre întrecerea în muncă, care a cuprins tineretul de pe șantier. Astfel, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și a zilei de „23 August" brigada lui Teodor Moraru de la „Tunel Ieșke" a terminat cu 30 zile înainte de termen escavarea și betonarea a trei inele. Acum în întrecerea pentru întîmpinarea celei de a X-a aniversări a Republicii noastre alte fapte lăudabile vin să se înscrie pe marele război al realizărilor: ultimele inele ale tunelului vor fi betonate pînă la sfîrșitul acestei luni; organizarea a zece cercuri de minim tehnic în care-și ridică calificarea 450 tineri; desfășurarea pe mai departe a stringerii fierului vechi, acțiune pentru care comitetul raional U.T.M. Bicaz deține steagul de frunteș pe regiune; terminarea cu 42 zile înainte de termen a castelului de echilibru etc.

Dar delegații nu s-au pierdut în elogierea succeselor dobîndite. Fiecare a arătat pe scurt ce s-a făcut nou și măreț la locul său de muncă și apoi a analizat temeinic lipsurile ce mai există încă în organizarea muncii pe șantier și în special în activitatea comitetului raional U.T.M. Pe bună dreptate spunea tovarășul Dumitru Mosora:

— Sînt mari realizările noastre. Dar puteau fi și mai mari! Într-adevăr, comitetul raional U.T.M. a îndrumat slab organizațiile de bază în organizarea mai temeinică a tineretului în producție și în viața de toate zilele. 12 brigăzi cum sînt cele de la baraj și fabrica de beton de la Stejarul s-au destițînat, iar multe din cele 15 posturi utemiste de control s-au transformat în colective de redactare a gazetelor satirice, odată pe lună (sau nici atît). Comitetul raional U.T.M. a folosit des în activitatea sa cuvîntul „reorganizare". Asta a însemnat multe discuții, situații, dar nimic practic. Colectivele de conducere ale brigăzilor, posturilor de control și secțiilor tineretului au fost insuficient instruite (în nici o ședință de birou raional sau plenară nu au fost analizate cauzele lipsurilor manifestate în munca lor).

Dacă în întrecerea socialistă s-au obținut realizări însemnate, totuși unii tineri au fost lăsați în afara întrecerii. Aceasta se datorește slabei colaborări ce a existat între organizațiile U.T.M. și comitetele de întreprindere.

Și în creșterea calificării tinerilor constructori au existat deficiențe. Numărul celor calificați este prea mic față de posibilitățile existente pe șantier.

Pe marginea Conferinței organizației U.T.M. de la șantierul hidrocentralei „V.I.Lenin"-Bicaz

Cauza acestor lipsuri trebuie căutată — așa cum spuneau și delegații Mihai Irimia, Ștefan Savin și Ion Soceanu — și în munca pe care o desfășoară unii secretari ai organizațiilor de bază U.T.M. La baraj și la Tunel-Intrare, secretarii comitetelor U.T.M. și secretarii birourilor organizațiilor de secții U.T.M. duc o activitate greoaie, neinteresantă, în adunările generale neluîndu-se în discuție problemele ce frămîntă tineretul. De altfel chiar în timpul conferinței Iancu Bica secretar al comitetului U.T.M. de la baraj a fost aspru criticat pentru modul formal în care muncește. El a adoptat o poziție refractară criticii, a invocat diferite motive neserioase și din cuvintul său s-a desprins fuga de răspundere. El a arătat, printre altele, că tineretul de la baraj nu este în stare să ia sub patronaj fabrica de beton de aici, așa cum tinerii au luat-o pe cea de la Stejarul. Dar ceilalți delegați de la baraj au arătat că acest lucru este posibil, este dorit de tineret și tineretul va ști să îmbunătățească munca fabricii. Tovarășul Bica însă nu vrea să mai aibă o răspundere în plus. Acest lucru l-au înțeles delegații. Deși consfătuirea reprezentanților delegaților il propusese inițial pentru a fi ales în noul comitet, conferința a respins în unanimitate întrarea lui Iancu Bica în comitetul raional.

Aproape toți cei 25 de delegați care au luat cuvîntul la discutarea activității vechiului comitet raional au calificat munca biroului raional — în special în ultimele luni — birocratică, formală, bătrînească. Tovarășul Ion Vătășescu prim secretar al Comitetului raional U.T.M.-Bicaz s-a rupt de cîtva timp de munca concretă a organizației de bază, Savistiu Cărășilă a lucrat luni de zile doar la situații, Maria Mărășescu a și uitat că este membră a biroului, Vasile Pătruntaș și Emil Pietraru n-au desfășurat nici un fel de muncă concretă.

Lipsa entuziasmului continuu în muncă, a pasiunii în antrenarea tineretului la diferite acțiuni obștești s-a resfrînt de bună seamă asupra întregii activități a utemiștilor. Nimeni nu-și mai amintește de cînd n-a mai avut loc vreo adunare generală la una din cele 34 organizații de bază în care să se discute problemele de viață ale tineretului; activitatea distractivă se limitează la „Joile tineretului" în care primează dansul, conferința fiind deseori socotită de prisos. S-au organizat numai două excursii; activiștii sînt de multe ori aroganți cu tinerii, le vorbesc de sus. Tovarășii Virgil Radulian, Radu Valeriu, Dima Constantin, spuneau:

— Membrii comitetului raional U.T.M. n-au văzut în ultimul timp munca de organizație, utemiștii, problemele lor. Au văzut doar planul pe care ei și-l fixau din birou. Ei n-au văzut tinerii noștri entuziaști, oamenii care fac realizările, care sînt chemați să îndeplinească sarcinile organizației.

Conferința organizației raionale U.T.M. Bicaz a știut nu numai să discute temeinic lipsurile manifestate, dar să și ia măsurile corespunzătoare. Mai întîi, tovarășii Ion Scoruș, Ernest Lenkey, Vasile Pătruntaș, Maria Mărășescu și alți membri ai comitetului raional n-au mai primit de data aceasta încrederea tineretului, în locul lor fiind aleși în noul comitet alți utemiști mai capabili. Apoi conferința a adoptat o hotărîre în care se prevăd o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea muncii, la „întinerirea" activității utemiștilor.

Membrilor noului comitet raional, trebuie să le fie limpede că e necesară o activitate cît mai complexă și mai atractivă. Sarcina lor este de a fi la înălțimea marelui avînt al tineretului. Tinerii vor să lucreze cu și mai mult entuziasm. Ei trebuie să fie conduși și îndrumați cu pricepere iar odată cu terminarea marei hidrocentrale, comitetul raional U.T.M. Bicaz, va trebui să raporteze partidului că a crescut aici pe șantier oameni noi, cadre de nădejde ale vieții noi, socialiste.

GH. ANGELESCU

Bunica și nepoata

—•—

Două destine

(Urmare din pag. 1-a)

închina o pagină „Studenților, eternii șomeri".

Cine era Ion L. Banu? Ce l-a împins la moarte?

Se născuse cu o minte ageră, căutătoare, dornică să știe și să învețe. În liceu și în facultate a obținut rezultate excepționale. Mama lui Banu era însă lipsită de posibilități materiale și, în plus, văduvă. Sărăcia, umilința, frămîntau mintea studentului impus la taxe cărora n-avea posibilitatea să le facă față. Mizeria a devenit apăsătoare, i-a măcinat nervii obosiți în nopțile de experiență și de studiu. Și, Ion L. Banu n-a rezistat.

★

De ce am spus această poveste?

Pentru a înțelege mai bine o întîmplare mai nouă, recentă chiar.

Ultimul număr al ziarului „Universitatea" publică, printre altele, o fotografie a studentei Bonta Letiția din anul IV al Facultății de Chimie din București.

O întîmplare? Se pare că nu. În orice caz un simbol: Bonta Letiția s-a născut cam atunci cînd a murit Ion Banu. S-a născut, ca și Banu, dintr-o familie de oameni săraci care la începutul acestui deceniu avea încă multe greutăți materiale. Letiția a intrat într-o școală profesională și după cîțiva ani a devenit țesătoare la „Industria lînii" din Timișoara. Ca și Banu are dorința nestăvilită de a învăța, de a ști. A urmat facultatea muncitorească și — curioasă coincidență, nu? — s-a îndreptat conform unei vechi dorințe spre... experiențele de chimie. A venit la București și, de patru ani învață la facultatea din care, deznădăjduit, se retrăsese Ion L. Banu. Succesele studentei sînt remarcabile.

★

O cunoșc bine pe Bonta Letiția. Știam de mult și povestea lui Ion L. Banu, poveste pe care ea, Letiția, probabil că n-a auzit-o niciodată. I-o spun, pe această cale, ei și colegilor ei.

—•—

O zi pionierească

(Urmare din pag. 1-a)

lei de-a 10-a aniversări a Republicii.

Copiii au pus în acel album o parte din inimile lor calde, inimi care bat repede, care se avîntă spre idealuri mari.

Veselia e legea pionierului

N-am găsit nicăieri deviza de mai sus. Am aflat-o singur colindînd unitățile și detașamentele. Nici aci ea nu s-a dezmințit. Cortina s-a tras și s-au perindat coruri, echipe de dansuri, orchestră.

Spectacolul s-a încheiat cu o surpriză pregătită cu multă trudă de copiii ce activează la Casa de cultură a raionului. Un tablou din „Albă ca Zăpada", o frumoasă poveste mult cunoscută și tot atît de mult iubită de copii.

A fost o zi frumoasă pe care nu o vor uita copiii.

Nicolae Olesciuc este unul din „așii" artei culinare din Capitală. Zilnic bucureștenii admiră arta maistrului bucătar expusă în vitrinele restaurantului „Gambrinus".

În fotografie: Tovarășul Nicolae Olesciuc inițiind un tînăr în noua meserie de bucătar.

TINERE TALENTE DIN TEATRUL ROMÎNESC

(Urmare din pag. 1-a)

bilitatea de a-ți profesa meseria. Fiecare se descurca cum putea. Trăiau în general de azi pe mîine, în condiții mizere și multe talente s-au pierdut înainte de a avea posibilitatea să se remarce. Pentru un angajament la un teatru, pot spune fără să exagerez, luptai o viață de om.

— Desigur că acest lucru se datora și numărului restrîns de teatre...

— Da. Alta este situația în ultimii zece ani. Numărul teatrelor a crescut de zece ori și continuă să crească. Aceasta presupune și creșterea numerică a actorilor, împletită cu o sporire necontenită a măiestriei lor artistice. În ultimii ani avem un public spectator — și asta în întreaga țară — format, în măsură să aprecieze atît piesa cît și actorul. De pe băncile facultății a ieșit în ultimii ani o pleiadă de actori și regizori remarcabili ca talent și pregătire. Marcela Rusu, Matei Gheorghiu, Eva Pătrășcanu, Constantin Codrescu, Cristina Tocoi, Septimiu Sever, Benedict Dabija, Damian Crișmaru, Horia Popescu, Vlad Mugur, Sorana Coroamă, Amza Pelle, Constantin Guțu, Gh. Pintilescu, Penciulescu sînt doar cîteva din numele care-mi vin acum în minte și care se afirmă spectacol de spectacol pe scenele Capitalei sau ale altor orașe ale țării.

— Știm că institutul are un Studio experimental. Este și acesta un factor însemnat în formarea tinerelor cadre de actori?

— Bineînțeles, nici nu uitam să-l amintesc. Este o realizare cu care ne putem mîndri. Aici, jucînd împreună cu artiști cu experiență, se formează, practic dacă vreți, tinerii actori. Seria de anul trecut îți chiar s-o menționez. Leopoldina Bălănuță, Anastasia Matache, Florin Piersic, Gh. Popovici, Cozma Brașoveanu, Constantin Stănescu sînt absolvenți talentați, în plină evoluție creatoare.

Și aș mai vrea să notați o măsură care mi se pare demnă de luat în seamă. După absolvirea institutului tinerii actori nu mai sînt repartizați izolat — flori răslețe în multiplele teatre din țară — ci căutăm pe cît posibil să fie în grupurile în care s-au format. Roadele bogate pe care le pot da în acest fel mi-au fost confirmate de grupul actorilor de la Craiova, din care pe mulți i-am amintit mai sus, și care au fost de altfel luați în seamă și de presă.

Teatrul romînesc de-a lungul anilor a înregistrat multe momente de izbîndă actoricească. Generații întregi de artiști talentați, legați de popor, în ciuda greutăților cu care au trebuit să lupte au adus pînă în zilele noastre tradiția glorioasă a teatrului romînesc. Puținele nume pe care le-am amintit îmi dau dreptul să-mi exprim convingerea că această tradiție e purtată cu cinste mai departe, în condiții de neconceput odinioară, de generația ultimului deceniu.

Au fost produse primele cărămizi silico-calcare

(Urmare din pag. 1-a)

Mai mult era de lucru în corpul de fabricație.

Și totuși...

Azi, la fabrica de cărămizi silico-calcare

Într-un timp foarte scurt veștile se răspîndeau cu iuțeala fulgerului. „Fabrica este în rodaj parțial"... Primele probe"... „Fabrica a intrat în rodaj general". Și acum ultima veste care a sosit cu o lună înainte de termen: „Fabrica a intrat în funcțiune".

...Privesc mecanismul acesta care funcționează cu o precizie de ceasornic. Cît de simplu și de perfect! Automatizat aproape în întregime utilajul acesta asigură o productivitate înaltă și o calitate superioară a produsului finit. De la secția de recepție a nisipului siliciul este purtat de către transportoare printr-o pasarelă, pînă la secția de măcinat. După ce trece succesiv prin malaxoarele de mare capacitate, și după ce se amestecă cu var, „aluatul" acesta trece la prese unde capătă cunoscuta formă paralelipipedică. „Încorsetat" în această formă, amestecul este introdus în autoclavele romînești care poartă marca uzinelor „Mao Tze-dun". Aci, sub acțiunea unei presiuni de opt atmosfere la temperatura de 120 grade, bioxidul de siliciu reacționează cu oxidul de calciu — varul atît de cunoscut — și formează un hidrosilicat de calciu.

Cărămida astfel obținută prezintă calități mult superioare față de cele obișnuite. Chiar numai faptul că ele sînt mai ușoare, mai rezistente și mai ieftine decît cărămizile obișnuite pledează cu deosebită forță în favoarea cărămizilor silico-calcare. Cele 240.000 cărămizi care vor fi produse zilnic la Doaga vor aduce o prețioasă contribuție la aprovizionarea șantierelor de construcții.

Scînteia tineretului — SPORT

Comitetul regional al U.T.M. Ploești își propune:

300.000 de tineri în întrecerile Spartachiadei

Anul acesta, organele și organizațiile U.T.M. din regiunea Ploești au acordat mai multă atenție activității de cultură fizică și sport. Pentru a cunoaște felul în care a început Spartachiada de iarnă a tineretului în regiunea Ploești și care sînt consecințele măsurilor luate pentru o cît mai bună organizare și desfășurare a acestei competiții, corespondentul nostru din regiunea Ploești s-a adresat tov. Cornel Popa, responsabilul comisiei pentru cultură fizică și sport a Comitetului regional U.T.M. Ploești. Tov. Popa a relatat următoarele:

„În ce privește cea de a III-a Spartachiadă de iarnă a tineretului am luat din vreme măsurile necesare pentru pregătirea și asigurarea unor condiții cît mai bune desfășurării concursurilor în etapele indicate în regulamentul Spartachiadei. Activul U.T.M. regional, orășenesc și raional a fost instruit. Cu acest prilej am popularizat regulamentul Spartachiadei pînă jos în organizațiile din întreprinderi, comune, G.A.S., S.M.T. și G.A.C.

Pînă în ziua deschiderii Spartachiadei de iarnă a tineretului, ORGANIZAȚIILE U.T.M. DIN REGIUNEA NOASTRĂ AU PRELUCRAT REGULAMENTUL ÎN ADUNĂRI GENERALE DESCHISE CU TINERETUL. Comisia regională, ajutată de comitetul regional U.T.M., a editat și afișat în raioane un număr important de afișe popularizînd această mare competiție sportivă de masă, urmînd ca în cîteva zile să editeze și să afișeze încă peste 20.000 afișe.

Anul acesta, au fost utilizate pe scară mai largă mijloacele de popularizare a competițiilor sportive de masă, în general, și în special a Spartachiadei de iarnă. De pildă s-au folosit cu mai multă eficacitate gazetele de perete iar în programele stațiilor de radio amplificare sînt transmise aproape zilnic fragmente din regulament și scurte informări asupra felului cum organizațiile U.T.M. sprijină tineretul să participe la concursurile prevăzute.

La organizațiile U.T.M. de la combinatul „Textila"-Pucioasa sînt înscriși pînă acum peste 300 de tineri iar comitetul U.T.M. s-a angajat să antreneze la concursuri un număr de 700 de tineri. De aceea, de pildă, a fost lansată o chemare către toate organizațiile din întreprinderile regiunii Ploești avînd ca obiectiv mobilizarea tuturor tinerilor din întreprindere la concursurile Spartachiadei de iarnă, confecționarea de materiale sportive pe scară largă, înzestrarea cluburilor cu jocuri de șah și tenis de masă, introducerea gimnasticii de producție și înscrierea de noi membri în U.C.F.S.

Și la schela Boldești s-au înscris pînă acum peste 100 de tineri petroliști pentru a participa la concursurile Spartachiadei urmînd ca numărul să crească la peste 300 concurenți, așa cum s-a angajat comitetul U.T.M. pe schelă. În mod deosebit accentul va fi pus pe atragerea fetelor la concursurile sportive.

Organizațiile combinatului Pucioasa și a exploatării miniere Doicești au inițiat ceva nou: FORMAREA DE COLECTIVE DE UTEMIȘTI CARE SĂ SE OCUPE DE AMENAJAREA BAZELOR NECESARE SPARTACHIADEI. Considerînd bună inițiativa, noi am introdus-o pînă acum în aproape 60 organizații U.T.M.

N-a existat însă o preocupare mai susținută din partea comisiilor raionale pentru procurarea în cantități suficiente a unor materiale sportive.

Totuși condițiile materiale existente asigură desfășurarea în cadru prielnic a acestei mari competiții de masă a tineretului, la care așa cum ne-am propus VOM ANTRENA PESTE 300.000 TINERI DIN REGIUNEA NOASTRĂ.

N. PUIU

Inițiative bune pentru buna desfășurare a Spartachiadei

C.C.A. a plecat în Italia

Duminică dimineața a părăsit Capitala plecînd cu avionul în Italia echipa de fotbal C.C.A. După cum se știe fotbaliștii romîni vor întîlni la 29 decembrie la Bologna, într-un meci decisiv, echipa vest-germană Borussia Dortmund.

Au făcut deplasarea printre alții, Toma, Voinescu, frații Zavoda, Apolzan, Bone, Onisie, Tătaru, Alexandrescu, Cacoveanu, Constantin și Jenei.

Alhoniemi Rauno și Srisko Salenen din echipa de gimnastică a Finlandei care se vor întrece cu gimnaștii noștri, văzuți de Neagu Rădulescu.

In CAMPIONATUL REPUBLICAN de ȘAH

Să fie oare dorința de a figura printre selecționații echipei olimpice a țării în vederea turneului natiunilor din 1958 sau numai puternica tentație pentru titlul de „primul" jucător al anului, cauza care determină pe cei 23 de șahiști finaliști la o luptă atît de aprigă, în ultima etapă a campionatului național? Răspunsul:

Și aceasta...

Însă ediția, jubiliară, a celui de-al 10-lea campionat din istoria șahului Republicii noastre Populare, unește — fără exagerare — pe toți jucătorii de frunte. Printre ei, de remarcat sînt și cei cinci campioni și debutanții, în număr de patru. Totuși, nota de interes în plus este oferită de aceștia din urmă, care pe lîngă tinerețe, prospețime au introdus și un spirit deosebit de tăios, uneori chiar dramatic. „Cine nu a avut palpitații sau... cel puțin emoții la frumosul sacrificiu de damă oferit de studentul Pavlov în partida cu Mititelu din prima rundă, afirmă un bătrîn arbitru de șah din sală, nu știe ce este un campionat...". Noi complectăm aceasta și în legătură cu sacrificiul de damă făcut de revelația acestui concurs — tînărul C. Bozdoghină după ce realizase pentru piesele lui Szabo un adevărat „zugwang". Dar cu toate că sacrificiile sînt „rara avis" în asemenea turnee unde „jumătățica" de punct (remiza) contează foarte mult, ele s-au întîlnit și la maeștri consacrați ca V. Ciocîltea. Stilul de mare luptă combinativă îl determină să culeagă cele mai îndelungate aplauze. Partidele lui ca și ale celuilalt pretendent, Gunsberger sau Pușcașu prilejuiesc dispute extrem de îndîrjite și supun la eforturi nu numai pe parteneri...

Întreaga sală se transformă într-o arenă de jucători cu șahuri de buzunar, diagrame sau... binoclari. De aceea, a trecut observată numai pentru cronicari exclamația „scăpată" cu glas tare de către un pasionat urmăritor: „De ce mai gîndește? Evident, nu mai are ce să sacrifice!" Era în timpul partidei Ciocîltea-Radovici, cînd maestrul internațional juca parcă ostentativ... tocmai „ceea ce nu voia sala" și într-un final de pioni și turnuri, în loc să ia, a cedat un pion dovedind spectatorilor că șahul are multe posibilități nebănuite.

Aseară s-a jucat mult așteptata runda a 14-a. Rezultatul întîlnirii centrale Ciocîltea-Grunsberger este remiză. Știam de la început că disputa lor va demonstra mult tact și echilibru... Orice risc se evită cu toate că mai sînt încă multe runde: nouă.

Deci, nu dăm încă un pronostic; deși trecut de jumătate, turneul de-abia începe...

Ing. ION CRIȘAN

UN COLECTIV SPORTIV FRUNTAȘ

Pornind la reorganizarea colectivului sportiv din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, membrii colectivului au ținut zilele trecute adunarea generală, în cadrul căreia s-a făcut analiza muncii depusă pînă în prezent, precum și alegerea noului consiliul de conducere.

Prezentînd raportul de activitate, tovarășul Marin Dănciulescu, președintele colectivului, a arătat că activitatea sportivă din cadrul M.A.S., a crescut simțitor în ultimul timp. S-au creat șapte secții sportive noi: natație aplinism, călărie, baschet, patinaj, motociclism și pentatlon modern. Colectivul numără 17 secții adică majoritatea disciplinelor sportive care se practică la noi în țară. Dintre acestea, secțiile de atletism, ciclism, tir, popice, canotaj, patinaj și pentatlon modern sînt secții fruntașe.

Din raportul de activitate ca și din discuțiile purtate de membrii colectivului, a reeșit că au existat și unele lipsuri. În special, s-a remarcat lipsa de coordonare a muncii în cadrul vechiului consiliu de conducere, fapt care a avut repercusiuni asupra activității secțiilor de volei, handbal, tenis de cîmp etc. Tot din această cauză, a avut de suferit și complexul G.M.A.

Adunarea generală a aprobat ca pe viitor, colectivul sportiv al Ministerului Agriculturii și Silviculturii să se numească „Recolta M. A. S.".

★

Și acum, nu putem decît să le urăm membrilor colectivului cît și noului consiliu de conducere al „Recoltei"... avînt în activitatea sportivă și să culeagă... recolte cît mai bogate.

M. LERNER

(material primit în cadrul Concursului corespondenților voluntari).

—•—

Dar ce facem cu Spartachiada?

Din primele momente ale cunoștinței cu tovarășul Nicolai Ghirilă activist al Comitetului orășenesc U.T.M. Iași, am fost nevoit să-i acord multă considerație. Din cale afară de amabil și ceea ce mi-a plăcut la el — foarte, foarte sincer. Unii cînd nu știu ceva încearcă s-o mai scalde... Tovarășul Ghirilă nu face parte dintre aceștia. V-am prevenit doar că este un om foarte sincer. Ce-i drept unii dintre tovarăși nu-l apreciază totdeauna această calitate. Cine are dreptate? Judecați și dv. o imprejurare.

Cineva îl întrebă pe tovarășul Ghirilă ce întreceri ale Spartachiadei au loc în oraș și unde anume, în ce fabrici sau școli.

Dînsul răspunde:

— Nu cunosc problema aceasta, poate tovarășii de la U.C.F.S.

Foarte sincer și pe deasupra amabil. Numai că tovarășii de la U.C.F.S. sînt de altă părere.

— Tovarășul Ghirilă este președintele comisiei orășenești de organizare a Spartachiadei de iarnă și poate ar trebui — spun dînșii — să cunoască această problemă.

Ba nu se mulțumesc cu atîta și mai spun că în biroul său zac de cîteva săptămîni — niște afișe de popularizare a Spartachiadei.

Sincer și de această dată — tovarășul Ghirilă nu neagă calitatea sa de președinte. Iar curioșilor le pune la îndemînă să vadă cît de frumos stau așezate afișele pe biroul său. Că n-au să vadă multă vreme lumina zilei, asta-i altceva. De vină sînt numai secretarii organizațiilor de bază U.T.M., care nu se învrednicesc să treacă pe la comitet să le ridice. Ce vor oare să se deplaseze dumnealui pentru asta în organizații? Sînt cam pretențioși. Doar nu odată le-a spus tovarășul Ghirilă:

— N-am timp pentru așa ceva

„Sinceritate"! Dar ce facem cu Spartachiada?

V. RANGA

Meridiane SPORTIVE

Schi pe... nisip

O știre apărută recent într-un ziar de sport din Europa apuseană a făcut senzație. Africa de Sud a anunțat că va participa — pentru prima dată — la întrecerile Olimpiadei de iarnă din 1960. Oricum, nu se poate spune că pînă acum sportivii din Africa de Sud au simțit prea mult „gustul" zăpezii. Pînă una alta se pare însă că sportivii africani au și început antrenamentele... pe nisip.

Un fotbalist argentinean — o cireadă de vaci

În Argentina cea mai mare „cotă" o au fotboliștii înaintași. Da, fotboliștii înaintași! Nu e nici o eroare. Date precise spun că în ultimii 25 de ani, Argentina a „exportat" în Europa exact 170 de jucători înaintași (notați — numai înaintași). În 1956—57, „numai" 14 înaintași argentinieni s-au „evaporat" peste „apa cea mare" pînă în Europa. Acum, de exemplu, doar în primele 11 echipe italiene joacă 15 înaintași argentinieni.

Guilermo Stabile, renumitul antrenor al echipei naționale argentiniene nu e contrariat însă de acest lucru de fel.

— La noi, spune el, Federația nu creează niciun obstacol jucătorilor care vor să plece. Noi nu avem puterea să oprim pe tinerii fotboliști numai pentrucă vrem să cîștigăm campionatul mondial.

Un ziarist elvețian care a vizitat Argentina a văzut la o mare fermă improvizate cîteva terenuri de fotbal. Întrebat din ce cauză s-au făcut aceste terenuri a primit următorul răspuns.

— Pînă cînd nebunii din Europa vor plăti mai mult un fotbalist decît o întreagă cireadă de vaci, pînă atunci ne convine să ne ocupăm în primul rînd, de creșterea jucătorilor de fotbal și apoi de creșterea vacilor.

Se dezvoltă sportul în China

În ultimi cîțiva ani, mișcarea sportivă a luat în China Populară o amploare uriașă. În prezent aici există 34.114 cluburi sportive cu peste 5,2 milioane membri de bază. Există de asemenea 3 institute sportive cu 16 facultăți. Un număr foarte mare de tineri chinezi participă la competițiile sportive de masă. Pentru cucerirea însignei sportului de masă, de pildă, participă numai studenți și elevi peste 3,5 milioane.

Veniți la patinaj

Acei care n-au văzut Cișmigiul duminică dimineață, au ce regreta. Grădina aceasta din inima Capitalei s-a gătit alaltăieri în straie de basm. Nicicînd n-am văzut Cișmigiul atît de frumos. Chiciura a dat un decor fantastic copacilor, lacului, întregului peisaj. Iar pe oglinda de gheață au apărut patinatorii: mici și mari, novici și consacrați.

Din păcate, cei ce se ocupă, sau mai bine zis ar trebui să se ocupe de amenajarea patinoarelor naturale, nu prea își văd de treabă. Noroc că temperatura destul de scăzută face și treaba lor. Așa că gheața se formează de la sine.

Exista de asemenea bunuri obicei, ca la unele patinoare mari să se închirieze patine. Ar trebui reintrodusă această practică care ar atrage spre acest sport util și frumos, numeroși copii și oameni în toată firea.

Să discutăm despre
TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

Demnitatea tinereții

RECOMANDAREA

Cînd D. Mihai a venit la mine să-mi ceară recomandarea pentru a deveni candidat de partid am fost surprins.

Lucrez cu el din anul 1950 de cînd a fost repartizat de școala profesională în întreprinderea noastră. Era un puștan atunci, iar acum a devenit un om în toată firea. S-a căsătorit, are un copil. În șapte ani nu a lipsit de la serviciu decît de două ori, dintre care o dată pentru a-și duce copilul la policlinică. Nu întîrzie nici un singur minut. De altfel, dacă mă gîdesc bine, da, aproape că nu a existat trimestru în care să nu primească și o primă.

Și totuși...

...Lucra la freză. Prima dată cu nea Stanciu, pe urmă singur. Ce s-a spus atunci despre el? „Un băiat liniștit, pașnic". Într-adevăr nimeni nu i-a auzit gura. De ce oare? Pe vremea aceea Vasile Iancu, un alt tînăr s-a certat cu moș Petcu. I-a aruncat cuvinte urite. Mihai venise cu el din școală, a auzit și a tăcut. La adunarea U.T.M. a stat într-un colț retras. A votat atunci pentru sancționare? Dar asta poate că nu are nici o legătură, vorbiseră ceilalți înainte. Nu mai avea poate omul ce să spună.

Nu mai avea ce să spună...

Altă dată. Era... într-o simbătă. Mihai s-a întors de la poartă; uitase ceva în atelier. Mi-a spus să-l aștept.

— Vin numaidecît nene Apostole.

L-am așteptat aproape jumătate de oră. Cînd a intrat în atelier și-a găsit dulapul răvășit. Alte cîteva dulapuri erau cu lacătele sparte. Și apoi l-a văzut pe Nichita, șeful secției. Avea în mînă o rangă mică de fier cu care forța dulapurile. Lua din fiecare ce putea și îndesa în dulapul lui Trandafir. Avea o figură palidă și se mișca cu repeziciune. Nichita l-a văzut și s-a făcut și mai palid. Se priveau unul pe altul peste mașinile din atelier cu teamă. Nichita s-a apropiat de Mihai privindu-l în ochi.

— Este o glumă, zimbi acru Nichita.

— O glumă care-l poate costa pe Trandafir mult îi răspunse Mihai.

— Ce vrei să faci?

— Pune totul la loc, repară totul...

— Și n-ai să spui nimănui? Mă, tu să nu uiți că eu sînt șef aici mă...

— Pune-le la loc și eu... n-am văzut nimic.

Nichita răsuflă ușurat.

— Știam eu că ești un băiat bun. Lasă Mihai, că o să am eu grijă de tine.

Mihai a venit la poartă într-o fugă. Cînd l-am întrebat de ce este palid, emoționat, mi-a răspuns că-și găsise dulapul răvășit. Că-l uitase el descuiat.

Și luni dimineață s-a întîmplat ceea ce Nichita plănuise: scandal. Oamenii erau revoltați, iar moș Trandafir cînd a văzut dulapul plin cu lucrurile oamenilor a avut un moment de teamă, de ezitare care era să-l coste mult. Nichita, aflat nu știu cum în spatele moșului, i-a strigat pe oameni să vină să vadă ce se găsește în dulapul lui Trandafir.

Aproape nimeni nu putea să creadă că moș Trandafir, comunist vechi, cunoscut în toată uzina, de o cinste exemplară, a putut face una ca asta. Și totuși probele rămîneau probe.

În ziua aceea Mihai n-a venit la lucru. A fost prima și ultima lui lipsă nemotivată. A doua zi cînd i-am povestit cele petrecute s-a uitat mirat la mine și apoi a clătinat neîncrezător din cap. A stat atunci cîteva ore în biroul lui Nichita.

Moș Trandafir urma să fie discutat de organizația de partid. Pînă la adunarea generală biroul organizației de bază a făcut apel la toți muncitorii din secție să vină să spună tot ce știu și bănuiesc în legătură cu acest caz.

Acum, adus de spate, cu fața trasă, cu cearcăne la ochi, Trandafir trecea printre noi privindu-ne din cînd în cînd cu ochi mari, întrebători „Măi oameni buni, așa-i că mă credeți că n-am făcut eu o astfel de faptă?"

Adunarea de partid a ajuns la concluzia că cineva în mod intenționat a făcut lucrul acesta pentru a-l discredita pe bătrîn. Dar cine?

Și Mihai a tăcut.

Peste cîteva zile, la propunerea lui Nichita, Mihai a fost făcut normator. Mai tîrziu Nichita a fost descoperit și lucrurile au fost date pe față. Trandafir l-a prins falsificînd bonurile de comandă. Nichita s-a jurat atunci că a greșit, că nu a fost intenționat. Dar prea începuse să se înmulțească numărul celor care susțineau că primesc mai puțin decît muncesc. Moșul se oferise să-l ajute pe Nichita la fiecare chenzină să completeze fișele oamenilor. De aceea el voise să scape de Trandafir, să-l discrediteze în fața oamenilor. Creditul moral al moșului a fost însă prea mare, așa că încercarea a eșuat.

De la Nichita am aflat că Mihai era singurul om care cunoscuse fapta sa. Nu știa antecedentele, dar asta nu are importanță. El era dator să vorbească. De ce nu a vorbit?

— Mi-a fost teamă. Cînd am văzut ce amploare a luat toată chestia mi-a fost teamă și am tăcut. Și apoi Nichita m-a amenințat că dacă spun ceva el poate dovedi ușor că am luat și eu parte la toată povestea asta. Dacă tac o să aranjeze el să fiu făcut normator...

Și băiatul acesta a venit să-i dau recomandare pentru a deveni candidat de partid. Dar eu nu pot, nu pot să recomand în partid un tovarăș care nu știe să trăiască cu demnitate în toate împrejurările vieții. Perfecțiune absolută nu cer. Ea se capătă destul de greu, după o muncă îndelungată cu tine însuți. Dar la Mihai nu a fost, cred eu, numai un accident, numai o întîmplare nefericită. Băiatul acesta de cînd este în întreprinderea noastră nu mi-aduce aminte să-l fi văzut vreodată avînd o părere personală, o atitudine fermă, deschisă în frămîntările și problemele pe care viața le ridică și în colectivul nostru. Frica, lașitatea în ultima instanță, din care și-a făcut, cred eu, o platformă de ascensiune, nu pot avea nimic comun cu demnitatea tinereții, cum intitulați dumneavoastră rubrica la care aș fi bucuros să se publice și aceste rînduri.

A. BALABAN

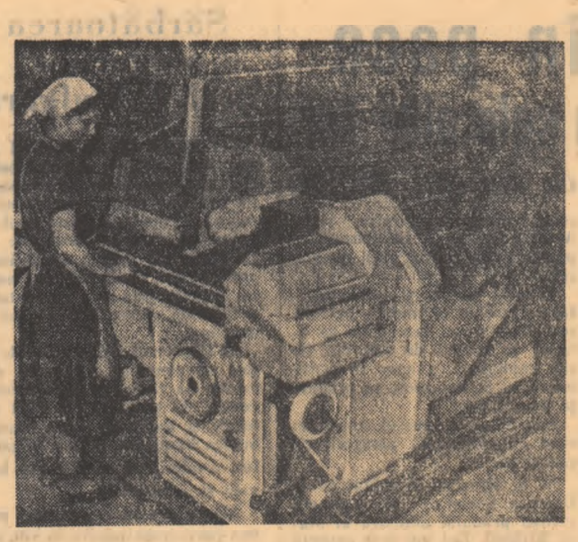

Mecanicul Voicu Dogaru și Ioana Lixandru — fruntași în producție la fabrica de țigarete „București" — lucrînd la mașina de confecționat țigarete realizează 500.000 țigarete în 8 ore.

Acolo unde sezisările cetățenilor găsesc rezolvare

Pe adresa sfatului popular al raionului „23 August" a sosit o scrisoare. A fost trimisă de un grup de cetățeni de pe bulevardul „30 Decembrie". „Dorim să luați cunoștință de cererea noastră și să ne sprijiniți" — se spune în scrisoare.

Ce se întîmplase?

În cartierul „30 Decembrie" (capătul tramvaiului 7) nu exista nici un magazin de încălțăminte.

Secția comercială a sfatului popular, care a primit sarcina să rezolve cererea cetățenilor, a studiat situația la fața locului. Într-adevăr, în cartier se simțea lipsa unui asemenea magazin. S-a luat hotărîrea să se înființeze de urgență unul. Peste cîteva zile, pe bulevardul „30 Decembrie" la nr. 67 s-a deschis un magazin de încălțăminte elegant și bine aprovizionat.

Numeroase scrisori sosesc în fiecare zi pe adresa sfatului popular. Unele aduc la cunoștință anumite dorințe ale cetățenilor, altele semnalează anumite deficiențe în treburile gospodărești ale raionului, altele reclamă nereguli în aprovizionarea populației etc. Cele mai multe ridică o nesfîrșită gamă de probleme personale ale cetățenilor. De rezolvarea tuturor acestora răspunde și se ocupă în primul rînd biroul de sesizări al sfatului popular raional. Aici lucrează tov. Gh. Hristea, un om mai în vîrstă, un muncitor cu o bogată experiență de viață. Are mult de lucru. Nu e zi în care să nu sosească 8—10 sesizări. Toate trebuie citite și rezolvate cu grijă. Munca cu aceste sesizări este de mare răspundere. Nu-i vorba de simple hîrtii, ci de cererile oamenilor, de doleanțele lor. Cetățenii doar, se adresează cu încredere sfatului popular în care văd întruchipată puterea populară. Apoi, zilnic, în orele de primire, la biroul de sesizări vin zeci de oameni de diferite profesii și cu diferite treburi. Ei aduc la cunoștință verbal nevoile, dorințele sau sesizările lor. Multe dintre acestea se rezolvă pe loc; se găsesc soluțiile cele mai bune sau sînt îndrumați spre secțiile speciale ale sfatului popular.

— Oamenii trebuie să plece întotdeauna mulțumiți, ne spune tov. Hristea. Păcat însă că nu toate secțiile se ocupă în mod serios de rezolvarea acestor sesizări.

Aceasta e de fapt cel mai mare necaz al tovarășului Hristea. De pildă, I.L.L.-ul raional (subordonat sfatului popular) — director tov. Chirilovici — are obiceiul să întîrzie foarte mult răspunsurile la sesizările cetățenilor. Dan Niculescu din strada Agricultori nr. 101 a solicitat încă din luna august o reparație la casa în care locuiește. N-a primit răspuns. Mai sînt încă multe asemenea scrisori care așteaptă și acum răspuns.

Comitetul executiv al sfatului popular acordă atenție activității biroului de sesizări. Nu odată acesta a discutat problema răspunsurilor la sesizările oamenilor muncii, felul cum acestea sînt rezolvate, problemele ridicate de aceste sesizări. În urma unor asemenea sesizări au fost reparate și asfaltate numeroase străzi, au fost înființate noi piețe, noi magazine, biblioteci etc.

...În fiecare zi, la sfatul popular al raionului „23 August" sosesc numeroase scrisori. Rezolvarea acestor scrisori cere multă strădanie, mult suflet. Tocmai pentru că au încredere, oamenii muncii se adresează sfatului popular. Aici cererile lor găsesc ascultare și rezolvare.

AL. PINTEA

carnet cotidian

BOABE DE PIPER

„Sfaturi practice":

Cetățenilor care vizionează filme la cinematograful „Ion Creangă" din Iași.

Vă îmbrăcați cu haine călduroase. Stringeți cu grijă fularul la gît, înfundați bine căciula pe urechi. Luați-vă șoșoni și mănușile (de preferință îmblănite). Nu uitați aprovizionarea cu zahăr bucăți (se recomandă în mod special alipiniștilor). Luați în termos ceai fierbinte. Îndreptați-vă apoi cu îndrăzneală spre... cinematograful „Ion Creangă" din Iași. Pentru orice eventualitate luați și niște aspirine pentru că atunci cînd ajungeți acasă să le serviți înainte de culcare.

Unor cetățeni îndrăzneți din Brăila.

Intrați în autobusul care circulă pe traseul strada Republicii — Chercea (din orașul Brăila). Vă lăsați „frămîntați", împinși, învîrtiți, înghionțiți, întorși, suciți, călcați pe picioare și aproape azvîrliți la stațiile de pe traseu. Rămîneți cu toți nasturii de la palton cu o singură condiție: dacă i-ați rupt de dimineață înainte de a intra în autobus și i-ați pus la loc sigur.

Sfatului popular al orașului Bîrlad (secțiunea culturală).

Faceți promisiuni. Și în 1955 și în 1956 și în 1957. Nu spuneți că nu se poate face, că întîmpinați greutăți. Promiteți... promiteți... promiteți. Așteptați să treacă anii pentru ca toată lumea să uită că încă din 1955 s-a promis deschiderea unei școli populare de artă în orașul Bîrlad.

Către unele depozite de cherestea din Tr.-Măgurele.

Faceți o groapă cît mai adîncă. Dați-i un nume cît mai pompos, de pildă depozit. Aduceți cît mai multă cherestea și depozitați-o în groapă. Priviți cum ninge cît mai mult peste ea. Așteptați apoi să se topească zăpada. Dacă mai rămîne vreo scîndură neputrezită anunțați depozitul Întreprinderea comercială raională din Tr. Măgurele care vă va putea da date în plus de felul cum reușesc ei să distrugă cheresteaua depozitată în groapa terenului.

I. ISAIIA

după scrisorile trimise de corespondenții voluntari Ene Florian — funcționar; Dobrescu Vasile, Diaconu C-tin — agricultor; Sahangiu Cecilia — funcționară.

CORESPONDENȚILOR VOLUNTARI — CONCURSUL

Prima scrisoare

17 iulie 1957

Concediul de aproape 8 luni al brigăzii artistice de agitație a atelierelor C.F.R. Simeria a luat sfîrșit. Azi a dat un nou spectacol. Programul a început cu un cuplet care sună cam așa:

Foaie verde foaie lată
Stă brigada destrămată
Din februarie uitată.
Conducerea s-a gîndit
A tot stat, a chibzuit
Cum să facă cum să dreagă
Brigada din nou să „meargă".
E o autocritică, puțin cam formală, dar... totuși.
Voi reveni.

În loc de scrisoare o... telegramă

15 noiembrie 1957

După o activitate „rodnică" de aproape două săptămîni, brigada noastră este din nou în... stop. Comitetul de întreprindere chibzuiește și se gîndește... stop. Comitetul U.T.M. nu se amestecă în asemenea treburi. Să sperăm că brigada își va face iar... autocritica și va da un nou... stop... spectacol.

Și... a trela scrisoare

6 Decembrie 1957

Brigada a mai dat un spectacol. Noul cuplet e totuși mai puțin autocritic.

Brigada noastră-nflorește (de două ori pe an: odată în februarie și odată în decembrie)

Zi de zi ea tot muncește (A uitat concediul de 8 luni din anul acesta)

Pe fruntași îi stimulăm

Pe codași îi criticăm (Ar fi bine să se arate în ce categorie se încadrează brigada. Poate au și codași un prieten apropiat).

Anul viitor brigada noastră artistică de agitație va înflori poate de mai multe ori. Soluțiile este prielnic.

DOREL VLADISLAV
ajustor

Logică

Clientul: Pantoful sting mă stringe.

Vînzătorul: Umblați pe ploaie și se lasă.

Clientul: Iar dreptul mi-e prea larg.

Vînzătorul: Nu-i nimic. Purtați-l pe timp călduros și se stringe.

(Bineînțeles bunăvoința vînzătorilor nu poate compensa proasta calitate a încălțămintei produsă de întreprinderea „Străduința" din Itcani

GIGI ILINCA
tehnician

Cea de-a 10-a aniversare a R.P.R. este întîmpinată și de muncitorii, inginerii și tehnicienii fabricii de conserve „Flora" din Capitală cu planul anual de producție îndeplinit.

În fotografie: Chimista Aurelia Cărăbăț în laboratorul fabricii făcînd controlul bacteriologic pe faze de fabricație la conservele de carne în suc propriu.

CUM POT DEVENI *tinerii tractoriști* mecanici de profil larg

(Urmare din pag. I-a)

desfășurarea tuturor lucrărilor agricole.

Deschiderea acestor cursuri a fost primită cu interes din primele zile de toți tinerii mecanizatori. Lecția „Rolul S.M.T. în sporirea producției și transformarea socialistă a agriculturii" s-a bucurat de multă atenție. S-au subliniat cu această ocazie realizările frumoase ale unor mecanizatori din stațiune care și-au depășit planurile anuale de producție, executînd în același timp lucrări de calitate.

Existența acestor măsuri poate garanta pregătirea temeinică a tinerilor mecanizatori pentru campaniile agricole ale anului viitor. Este un început bun, care merită toată atenția.

Eforturile ce se fac în tot mai multe S.M.T.-uri și G.A.S.-uri din țară pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale mecanizatorilor, pentru lărgirea orizontului preocupărilor lor trebuie să devină o acțiune de masă, care să cuprindă pe toți tinerii mecanizatori. Cadrele calificate constituie unul din factorii principali în lupta pentru continua dezvoltare a mecanizării agriculturii, pentru sporirea producției agricole.

Succesul acestei acțiuni poate fi asigurat dacă toate organizațiile U.T.M. din S.M.T. și G.A.S. și organele de resort de la raioane și de la regiuni vor acorda sprijinul necesar desfășurării cursurilor pentru ridicarea nivelului cunoștințelor profesionale ale tinerilor mecanizatori.

Regimul democrat-popular — creație a maselor

Aspecte ale procesului de înfrîngere a partidelor burgheze *după 6 Martie 1945*

Al. Savu

În perioada care a urmat instaurării regimului democrat-popular, raportul de forțe dintre forțele democratice și forțele reacționare s-a schimbat rapid în favoarea forțelor democratice conduse de partidul comunist. Acest proces s-a caracterizat pe de o parte prin continua activizare a maselor, care participau într-o tot mai mare măsură la viața politică și sprijineau prin toate mijloacele înfăptuirea măsurilor adoptate de puterea populară, prin întărirea rolului conducător al proletariatului în revoluție și prin dezvoltarea alianței dintre proletariat, țărănime și celelalte pături neproletare participante la revoluție; pe de altă parte, procesul revoluționar se caracteriza după 6 Martie 1945 prin izolarea continuă a partidelor reacționare de mase, prin demascarea partidelor burgheze ca dușmani înrăiți ai poporului, prin descompunerea partidelor burgheze care se transformau din partide politice în grupuri de spioni și complotiști puse în slujba serviciilor de spionaj imperialiste.

★

Forțele reacționare nădăjduiau că regimul democratic se va prăbuși sub povara uriașă a sarcinilor multiple și urgente pe care le avea de rezolvat, că masele înfometate și copleșite de mizerie vor înceta să acorde sprijin puterii populare și se vor îndrepta din nou spre partidele burgheze. „Cu cît mai rău, cu atît mai bine" — acesta a devenit cuvîntul de ordine al tuturor forțelor reacționare din Romînia și de peste graniță. Mergînd pe această linie antipopulară, reacțiunea a organizat sabotarea producției pe scară națională, folosind în acest scop, pozițiile economice dominante pe care continua să le dețină după 6 Martie 1945.

Paralel cu sabotarea producției, capitaliștii s-au dedat la o serie de acțiuni menite să provoace în mod artificial nemulțumiri în rîndurile oamenilor muncii. În același timp, prin oamenii lor, îndeosebi prin membrii partidelor burgheze, ei aruncau asupra guvernului vina lipsurilor pe care le îndurau muncitorii, îndemnîndu-i pe aceștia la greve și sabotarea producției.

Speranțele reacțiunii că regimul democrat-popular se va prăbuși din cauza uriașelor greutăți economice, că masele vor înceta să acorde sprijin puterii populare, nu s-au realizat însă. Puterea populară nu numai că nu a pierdut sprijinul maselor, ci a căpătat un sprijin tot mai puternic din partea acestora, nu numai că nu a slăbit, dar s-a întărit și mai mult.

Partidul comunist și guvernul democratic au venit cu curaj în fața oamenilor muncii, arătîndu-le deschis situația grea în care se afla țara, chemîndu-i să sprijine prin toate mijloacele opera constructivă a regimului democrat-popular. Numai sprijinul activ al maselor a permis puterii populare să treacă, în ciuda numeroaselor dificultăți, la adoptarea și aplicarea unor importante măsuri pe tărîm economic, politic și social încă din primele zile al existenței sale.

★

Spre sfîrșitul anului 1945, poziția regimului democrat-popular se afla în continuă consolidare atît pe plan intern cît și pe plan internațional. Partidul Comunist Romîn, conducătorul maselor populare în lupta pentru instaurarea regimului democratic, pentru consolidarea și dezvoltarea cuceririlor revoluționare, se bucura de un prestigiu sporit în fața poporului, care vedea în el un conducător încercat. În jurul partidului comunist se aflau concentrate toate forțele democratice interesate în dezvoltarea mai departe a revoluției. În lupta pentru consolidarea regimului democrat-popular a crescut treptat rolul de hegemon al proletariatului în revoluție, s-a întărit unitatea de acțiune a clasei muncitoare.

Un proces invers se producea în rîndurile forțelor reacționare.

În ochii maselor populare, partidele burgheze reprezentau trecutul, vechiul regim burghezo-moșieresc, de cruntă asuprire și exploatare, cu cei 11.000 de țărani uciși în 1907, cu Lupenii și Grivița. Aceasta explică faptul că masele întorceau tot mai hotărît spatele partidelor burgheze și urmau partidul comunist și celelalte forțe democratice în lupta pentru făurirea unei orînduiri noi.

Negăsind sprijin în mase pentru realizarea planurilor lor criminale de a răsturna regimul democratic, de a reinstaura odiosul regim burghezo-moșieresc și a reduce țara sub jugul monopoliștilor străini, partidele burgheze au început să desfășoare după 6 Martie 1945 o activitate complotistă, din ce în ce mai intensă, cu speranța că vor reuși să doboare regimul democratic prin forță. Cu concursul populației, organele de stat au descoperit pînă la sfîrșitul lunii august 1946, 34 de organizații complotiste, ale căror denumiri nu mai lăsau nici un dubiu asupra caracterului și scopurilor ce le urmăreau: „Graiul sîngelui", „Sumanele negre", „Alianța păsărilor sălbatice" etc. La procesele acestor organizații teroriste, a ieșit la iveală participarea activă a unor membri de frunte ai partidelor burgheze la activitatea antidemocratică a complotiștilor, precum și faptul că cei care dirijau din umbră mișcarea subversivă erau Maniu și Brătianu, în cîrdășie cu serviciile de spionaj imperialiste.

După încercarea nereușită a reacțiunii de a răsturna guvernul democratic printr-o așa zisă criză constituțională, partidul național țărănesc și partidul național liberal au organizat în Capitală, la 8 noiembrie 1945, sub pretextul sărbătoririi zilei regelui, manifestații provocatoare ale unor grupuri huliganice care au atacat sediile unor organizații democratice, instituții publice, pricinuind victime în rîndurile celor însărcinați cu paza ordinei publice și dintre cetățenii pașnici. Cît de rupte de mase erau partidele „istorice", o dovedește faptul că în ciuda strădaniei lor de a da un caracter „popular" acțiuni provocatoare de la 8 noiembrie, ele n-au reușit să scoată în stradă decît fasciști, foști membri ai mișcării legionare, epurați din aparatul de stat, moșieri expropriați etc. Acestea erau elementele care mai constituiau „baza de masă" a partidelor național țărănesc și liberal.

Masele populare, care au luat parte la înăbușirea dezordinilor provocate de reacțiune, și-au exprimat în nenumărate întruniri hotărîrea fermă de a apăra puterea populară și au cerut aspra condamnare a dușmanilor poporului.

În condițiile zdrobirii încercărilor reacțiunii de a răsturna prin forță puterea populară, a avut loc în luna noiembrie 1945 Conferința națională a P.C.R. Această conferință a trasat un ansamblu de sarcini politice generale, menite să consolideze din punct de vedere politic regimul democrat-popular.

Un rol uriaș în consolidarea regimului democrat-popular, în izolarea complectă de mase a partidelor burgheze l-a avut victoria forțelor democratice în alegerile parlamentare din noiembrie 1946. În vederea acestor alegeri P.C.R. a inițiat gruparea tuturor partidelor și organizațiilor democratice în Blocul Partidelor Democratice, care urmau să se prezinte în alegeri pe o listă comună, pe baza Platformei program elaborată de Partidul Comunist.

În campania electorală, forțele democratice conduse de P.C.R. au dus o luptă îndîrjită împotriva partidelor reacționare care, folosind libertățile democratice asigurate prin noua lege electorală, au încercat să coalizeze în jurul lor toate forțele reacționare, au organizat comploturi și grupuri teroriste în vederea răsturnării guvernului democratic și reinstaurării regimului burghezo-moșieresc. În acest scop, partidele reacționare au primit în cursul campaniei electorale importante fonduri bănești din partea marilor industriași romîni ca Auschnith, Malaxa ș.a. și s-au bucurat de sprijinul cercurilor imperialiste anglo-americane.

Toate încercările partidelor burgheze sprijinite de reacțiunea internă și internațională au fost zădărnicite prin lupta maselor populare, a tuturor forțelor democratice conduse de P.C.R.

Pe măsură ce se apropia ziua alegerilor, devenea tot mai evident că reacțiunea va suferi o înfrîngere zdrobitoare. În numeroasele adunări ale oamenilor muncii de la orașe și sate organizate de B.P.D., au fost adoptate mii de rezoluții prin care se exprima hotărîrea de a da votul forțelor democratice.

Iată un fragment sugestiv dintr-o scrisoare a țărănimii muncitoare din satele fostului județ Vlașca, care constituie un adevărat vot colectiv dat încă înainte de alegeri B.P.D. condus de Partidul Comunist.

„Iată — se spune printre altele în scrisoare — noi plugarii din plășile Siliștea, Corbi, Vida, Clejani și Ghimpați, ne am adunat din fiecare sat, trimiși de frații noștri din comună. Și ne-am sfătuit și am chibzuit asupra alegerilor care vor avea loc la 19 noiembrie.

Și din chibzuirea noastră aceasta a ieșit:

...Maniu și cu Brătianu au sînge pe mîini fiindcă au împușcat pe muncitori și pe plugari în atîtea rînduri. Maniștii și bratieniștii sînt dușmanii noștri, sînt dușmanii plugărimii. Ei sînt oamenii ciocoilor și ai fabricanților, ai bancherilor. Ei și-au ridicat palate și și-au făcut moșii și avere fără măsură, din munca noastră, din jefuirea noastră.

Frați și surori din sate!

Dacă i-am gonit de la sufletul nostru, ca pe niște netrebnici și pe maniști și pe liberalii brătieniști, ce trebuie să facem, care e drumul nostru, al plugarimii?

Chibzuind am fost toți de părere că plugarii trebuie să fie alături de Blocul Partidelor Democrate, de guvernul Petru Groza.

Fiindcă a luat moșiile și ni le-a împărțit nouă.

Fiindcă asigură libertatea tuturor.

Fiindcă luptă mereu numai pentru popor și în contra celor ce vor să-l subjuge și exploateze".

În urma alegerilor din 1946 s-a format în parlament o puternică majoritate democratică, în frunte cu deputații comuniști, parlamentul democratic constituind un organ al puterii populare care a servit, prin activitatea sa, dezvoltării mai departe a revoluției.

★

În timp ce forțele democratice în frunte cu P.C.R. își consolidau din ce în ce mai mult pozițiile, bazîndu-se pe sprijinul larg al maselor populare, burghezia și așa zisele partide „istorice", deși încetaseră de-a mai constitui o forță politică mai ales ca urmare a alegerilor din octombrie 1946, văzîndu-se izolate de mase, căutau pe toate căile să-și recapete puterea în stat. Prin întreaga lor activitate, partidele „istorice" și în primul rînd P.N.Ț.-Maniu se transformaseră din partide politice în organizații conspirative de spioni și complotiști, agenturi directe ale serviciilor de spionaj imperialiste care urmăreau și pregăteau răsturnarea prin forță a regimului democratic, restaurarea puterii capitaliștilor și moșierilor și readucerea Romîniei în situația de semicolonie a capitalului internațional. Ingustîndu-i-se baza de agitații și uneltiri în țară, conducerea partidului național-țărănesc în frunte cu Maniu, și-a concentrat toate forțele pentru a intensifica lupta împotriva Romîniei democrate nu numai din interiorul țării ci și din afară, prin dușmanii poporului romîn fugiți peste graniță.

În timpul desfășurării procesului intentat împotriva conducătorilor fostului partid național-țărănesc, au fost dezvăluite și legăturile dintre gruparea tătărască din guvern și politica trădătoare a P.N.Ț. și a celorlalte forțe reacționare — interne și externe — care uneleau împotriva puterii populare din Romînia.

Încercarea grupării tătărăștiene de a folosi pozițiile pe care le deținea în guvern pentru ca sub masca democratismului să lovească în puterea populară, opoziția față de măsurile economice inițiate de către P.C.R. și guvernul democratic, participarea directă a acestei grupări la complotul împotriva statului romîn — toate acestea au făcut ca spre sfîrșitul anului 1947, înlăturarea tătărăștenilor din guvernul democratic să devină o sarcină la ordinea zilei.

În luna noiembrie 1947, Tătărăscu a fost silit să demisioneze din guvern în urma votului de neîncredere ce i-a fost dat de către parlamentul democratic. Demisia lui și a celorlalți miniștri liberali a marcat înlăturarea ultimelor rămășițe ale burgheziei de la puterea politică și a întărit și mai mult regimul democrat-popular. În noua sa structură, după înlăturarea miniștrilor liberali, guvernul exprima fidel interesele clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității legate de popor.

★

Înfăptuirea cu succes a principalelor sarcini ale desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, realizările obținute în domeniul economic și politic care au dus la întărirea continuă a regimului democrat-popular instaurat la 6 Martie 1945, maturizare politică și creșterea rolului conducător al clasei muncitoare în viața statului, întărirea alianței muncitorești-țărănești precum și succesele obținute pe linia unității politice a clasei muncitoare, toate acestea au pus la ordinea zilei trecerea la etapa socialistă a revoluției. Pentru aceasta era nevoie să fie înlăturată adînca nepotrivire între caracterul nou al puterii de stat și forma veche a statului, să fie înlăturată monarhia care constituia o piedică gravă în drumul dezvoltării democratice a țării. Această adîncă nepotrivire în viața internă a Romîniei a fost lichidată prin actul revoluționar de la 30 decembrie 1947, cînd a fost răsturnată monarhia și s-a instaurat Republica Populară Romînă, stat al dictaturii proletariatului.

Vrem să trăim în pace
și prietenie cu Anglia și cu celelalte țări
a spus N. S. Hrușciov în convorbirea cu ziariștii englezi

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 19 decembrie N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a avut o convorbire cu E. Pickering, redactor șef al ziarului englez „Daily Express", și cu ziaristul T. Lancaster, care l-a însoțit. În cadrul convorbirii N. S. Hrușciov a spus printre altele:

Problema îmbunătățirii relațiilor dintre U.R.S.S. și Anglia se află într-un punct mort. Acest lucru a fost provocat de anumite cauze artificiale.

N. S. Hrușciov și-a exprimat convingerea că în cele din urmă vor fi învinse dificultățile care mai împiedică, pe cît se pare, guvernul englez să întreprindă măsuri mai hotărîte pentru îmbunătățirea relațiilor cu U.R.S.S.

N. S. Hrușciov a subliniat încăodată că Uniunea Sovietică nu a avut și nu are intenții agresive nici împotriva Angliei, nici împotriva altor țări oriunde ar fi ele situate. Vrem — a spus N. S. Hrușciov — să trăim în pace și prietenie cu Anglia și cu celelalte țări. Tratativele cu puterile occidentale, a căror necesitate a fost subliniată în repetate rînduri de către Uniunea Sovietică, trebuie să urmărească un singur scop — lichidarea „războiului rece", eliberarea popoarelor de povara cursei înarmărilor, crearea unor condiții normale de viață pentru oameni, îmbunătățirea relațiilor dintre state. N. S. Hrușciov a subliniat că rezultatele unor asemenea tratative vor fi pozitive dacă puterile occidentale vor porni de la recunoașterea necesității coexistenței pașnice a țărilor, indiferent de orînduirea lor socială și de la recunoașterea statu quo-ului, adică a situației existente în prezent în lume și dacă puterile occidentale vor tinde să pună capăt „războiului rece" și să însănătoșească situația internațională.

Principalul pentru îmbunătățirea relațiilor anglo-sovietice, a spus N. S. Hrușciov, este dezvoltarea comerțului. Uniunea Sovietică ar putea fi un partener avantajos pentru Anglia. U.R.S.S. ar putea să achiziționeze multe produse industriale. Anglia ar putea de asemenea să cumpere din Uniunea Sovietică produsele industriale de care are nevoie. Iar principalul, ea ar putea să cumpere materie primă. Dezvoltarea comerțului anglo-sovietic, a subliniat el, necesită însă înlăturarea restricțiilor și a discriminării.

În prezent, a spus în continuare N. S. Hrușciov, totul arată că perspectivele cauzei păcii se îmbunătățesc. N. S. Hrușciov a subliniat că primii miniștri ai țărilor care fac parte din pactul nord-atlantic au fost nevoiți să-și înceapă și să-și încheie declarațiile la sesiunea de la Paris a Consiliului N.A.T.O. cu cuvinte despre pace, deși unii din ei au dat tributul zăngănitului armelor. Dacă popoarele vor exercita presiuni tot mai mari asupra acelor oameni de stat și politici care nu doresc coexistența pașnică, a spus N. S. Hrușciov, pacea va putea fi asigurată.

Raportul de forțe dintre țările socialiste și capitaliste se schimbă în prezent în favoarea țărilor socialiste. Țările socialiste fac tot posibilul pentru a asigura coexistența pașnică între state. Aceasta arată de asemenea că perspectivele cauzei păcii nu sînt rele.

Poporul simplu și intelectualitatea, precum și mulți patroni, reprezentanți ai cercurilor de afaceri și oameni de stat din țările capitaliste, a spus în continuare N. S. Hrușciov, se pronunță pentru pace.

Iată de ce, a spus el, noi apreciem cu optimism perspectivele cauzei păcii.

N. S. Hrușciov a arătat că în Uniunea Sovietică se așteaptă sosirea primului ministru al Marii Britanii. Noi am fost oaspeții guvernului englez anul trecut — a spus el — englezii au fost foarte ospitalieri. Noi nu vom fi mai puțin ospitalieri.

Referindu-se la dezvoltarea economiei naționale a Uniunii Sovietice N. S. Hrușciov a subliniat că în ce privește volumul global al producției, la majoritatea produselor Uniunea Sovietică a întrecut de mult Anglia. Aceasta se referă, de exemplu, la extracția cărbunelui, la producția de fontă, oțel, energie electrică, construcția de mașini. N. S. Hrușciov a subliniat de asemenea că în ce privește producția obiectelor de larg consum pe cap de locuitor Anglia se află la un nivel mai înalt decît U.R.S.S. dar mai redus decît S.U.A. În ce privește producția unor tipuri de produse pe cap de locuitor, Uniunea Sovietică va ajunge din urmă Anglia mai înainte decît pe S.U.A. N. S. Hrușciov a declarat ziariștilor englezi că Uniunea Sovietică va dezvolta turismul.

Calea spre tratative eficace

COMENTARIUL

În cancelariile Ministerelor Afacerilor Externe din țările occidentale s-a statornicit obiceiul, ca ori de cîte ori se anunță vestea unui succes ori a unui eveniment politic însemnat din Uniunea Sovietică, să se caute ore în șir cele mai fanteziste interpretări, a căror inspirație comună se află în reaua credință. Oamenii de stat occidentali care în urmă cu ani bravau pe tema „superiorității" indiscutabile a Occidentului asupra Uniunii Sovietice și care ulterior au fost siliți de fapte să-și modifice diametral tonul vorbind acum despre „necesitatea de a ajunge din urmă Uniunea Sovietică într-o seamă de domenii" a trebuit să constate încă odată, din lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. că avionul cu reacție „TU 114", sincrofazotronul gigantic, spărgătorul de gheață atomic, cei doi sateliți artificiali ai pămîntului etc. nu constituie „cazuri" ale științei sovietice, ci ele se integrează într-un ansamblu, sînt o încununare a roadelor pe care le dă un sistem social în plină înflorire. Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a constituit o sinteză grăitoare, asupra realizărilor obținute de statul sovietic în 1957. Cifrele planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1958 aduc în fața ochilor perspectivele continuării acestui măreț avînt. Anul 1958 constituie prima coordonată dintr-un plan de perspectivă de 7 ani al cărui proiect este în curs de elaborare. În anul 1958 este prevăzută o puternică dezvoltare a industriei chimice, petrolifere și de gaze, a siderurgiei și metalurgiei neferoase. Numai în anii 1958—1959 se va extrage cu aproximativ 35.000.000 tone mai mult minereuri de fier. Numai acest spor corespunde întregii cantități de minereu extrasă în 1955 în două importante țări capitaliste — Anglia și Suedia luate la un loc.

Orișice om cinstit, obiectiv a asistat la un număr mare de propuneri sovietice, sincere care țînteau să aducă destinderea în relațiile internaționale. Întotdeauna propunerile de bunăvoință și înțelegere sovietice au fost respinse de Occident, fie deodată, brutal, fie pe calea convocării unor ședințe de „studiu", prin care se încerca inducerea în eroare a celor ce urmăreau mersul tratativelor. Pînă la urmă istoria a dovedit, așa după cum s-a văzut din dezbaterile de zece ani în problema dezarmării că aceste tergiversări sînt simple manevre, nesincere, ale puterilor occidentale. La recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. au avut loc dezbateri ne marginea situației internaționale. A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a răspuns la o interpelare în Sovietul Suprem făcînd un bilanț al tratativelor cu privire la dezarmare precum și aprecieri asupra stadiului actual al acestei probleme. Acestei probleme i-a acordat o mare atenție și N. S. Hrușciov în cadrul cuvîntării sale.

Care este bilanțul după 10 ani de tratative. Un minute de vorbe goale, ale puterilor occidentale, despre dezarmare și hotărîri *concrete* adoptate la recenta sesiune N.A.T.O. privitoare la depozitarea rachetelor și bombelor cu hidrogen în vederea unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice. Contradicția e flagrantă.

Uniunea Sovietică a venit cu zeci și zeci de propuneri constructive, a luat chiar măsuri practice reducînd efectivul forțelor sale armate și cheltuielile militare, creînd astfel un *precedent*. Dar puterile occidentale au rămas cramponate de falitara politică „de pe poziții de forță".

Sesiunea Sovietului Suprem a demonstrat puternic că unica ieșire din actuala situație internațională complicată este numai coexistența pașnică Sovietul Suprem al U.R.S.S. sprijinind pe deplin propunerile formulate în mesajele și notele guvernului U.R.S.S. adresate tuturor țărilor membre ale O.N.U. a prezentat un cuprinzător plan de propuneri sovietice, constructive, care a fost primit cu bucurie de opinia publică internațională.

Aproape că nu există ziar din lume care, dat fiind importanța acestei hotărîri a Sovietului Suprem, să nu fi publicat informații ori ample articole. Primele ecouri sosite la redacție arată că în lumea presei din Occident, sesiunea Sovietului Suprem a fost foarte viu comentată. Presa britanică din 22 decembrie a acordat o deosebită atenție hotărîrii Sovietului Suprem al U.R.S.S., cuvîntării lui N. S. Hrușciov și declarației lui A. A. Gromiko. Multe ziare văd în propunerile făcute un nou prilej de a spera că vor fi organizate tratative rodnice pentru slăbirea încordării internaționale. Într-un articol semnat de Bevan, sub titlul „Să ne întîlnim acum", publicat de ziarul „News of the World" se propune ca oamenii de stat din întreaga lume să aprobe inițiativa sovietică și să se întîlnească acum pentru a pregăti „calea spre un acord". „Hrușciov a și arătat în planul său de pace din 21 decembrie alcătuit din șapte puncte cum se poate realiza aceasta" scrie Bevan. Barbara Castle, lider de seamă al partidului laburist cere guvernului englez „să manifeste în mod sincer o inițiativă pentru a începe tratative adevărate și nu fictive cu Rusia". (Se poate că Barbara Castle face aluzie la tratativele în problema dezarmării — (n. a.).

La rîndul său corespondentul ziarului „New York Journal and American" arată că „experții occidentali sînt de părere că Rusia dorește în mod sincer un acord cu privire la interzicerea armelor nucleare și a experimentării ei". Această afirmație din presa americană este deocamdată puțin susținută de alte ziare, care încercînd să cîștige cît mai multe puncte în fața Departamentului de stat revin la vechiul cal de bătaie, denumind propunerile sovietice „propagandă".

Numeroase ziare străine ca și întreaga omenire au primit cu optimism propunerile Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarul „Welt am Sonntag" subliniază într-o știre că la o conferință a șefilor guvernelor țărilor occidentale și comuniste „s-ar putea rezolva problemele dezarmării și toate celelalte probleme litigioase".

Întreaga politică sovietică permite să se tragă o concluzie: *Uniunea Sovietică e decisă să obțină pacea lumii și nu-și precupețește eforturile. Acesta este desigur și sensul profund al sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.*

Pentru a 1000-a oară se poate afirma: *acum e rîndul puterilor occidentale...*

CAROL ROMAN

Invățămîntul și mișcarea studențească în Iordania

de SALIH AL. HUSBAN
fost secretar al organizației naționale a studenților din Iordania

—•—

La începutul secolului XX, în Iordania nu existau alte școli decît școlile primare coranice (așa numitele Katatib). În ele copiii căpătau cunoștințe despre Coran, învățau cum să scrie și să citească. Dar chiar și numărul acestor școli era limitat și nu satisfăcea cerințele.

Este știut că la sfîrșitul primului război mondial, imperialiștii au împărțit între ei țările arabe. Partea răsăriteană a Iordaniei a devenit principat sub dominația britanică și a căpătat numele de Transiordania. Colonialiștii britanici au mers și ei pe linia împiedicării învățămîntului, pornind de la raționamentul bine cunoscut că orice dram de cultură contribuie la creșterea conștiinței naționale și deci la înlăturarea asupritorilor. În pofida acestui lucru, sub presiunea forțelor populare, au fost create unele școli primare și secundare.

După dezastrosul război palestinian, arabii palestinieni au fost siliți să-și părăsească patria, și în 1948 a fost format prin unirea principatului Transiordaniei cu o parte a Palestinei, regatul hașemit. Datorită dorinței palestinienilor și iordanienilor de a crea o nouă generație bine pregătită, care să joace un rol activ în făurirea națiunii și redobîndirea patriei răpite, au fost create multe școli primare și secundare particulare.

Un număr de școli secundare au adăugat claselor existente încă o clasă — a șasea — care să pregătească pe tinerii studioși să intre în universitate, așa cum s-a procedat și în Egipt. Mulți dintre profesorii acestor clase sînt egipteni. În Iordania, neexistînd universități sau facultăți, unii dintre tinerii doritori să capete o educație aleasă fac sforțări ca să plece în străinătate. Foarte puțini pleacă în Europa sau America; majoritatea studiază în Egipt, Siria și alte țări arabe. În Egipt și Siria universitățile sînt larg deschise pentru toți studenții iordanieni și aici ei pot obține și burse.

Cu toate acestea crearea unei universități iordaniene rămîne un deziderat al poporului și al studenților. Acestui țel i se opun însă reacționarii și imperialiștii.

Care este rolul mișcării studențești în această direcție? Lupta studenților este o parte integrantă a luptei poporului; ea este strîns legată de conștiința națională, care la rîndul ei este influențată și de dezvoltarea culturii, a educației. Ca intelectual, studentul consideră ca o datorie participarea sa la lupta poporului său.

Lupta studenților iordanieni, are azi un caracter mai mult politic, decît revendicativ. Ei nu pot avea aceeași activitate ca studenții din țările capitaliste unde revendicările sînt limitate la condiții mai bune de trai, burse, cantine, cluburi studențești etc. În țări coloniale și dependente, ca Iordania, studenții știu că nu pot obține toate aceste lucruri atîta timp cît țara lor se află sub dominație străină.

La început, mișcarea studențească iordaniană s-a manifestat neorganizat, prin lupte separate, individuale, ale unui anumit număr de studenți dintr-o școală sau din mai multe școli. De pildă, două școli făceau în același timp grevă, fără ca una să știe de cealaltă. Adeseori, aceste acțiuni separate erau puse în situația de a se ciocni una cu alta. De aceea era lesne pentru imperialiști și susținătorii lor să le oprime. De aici studenții au tras concluzia că este necesară coordonarea acțiunilor lor și au lansat ideea creării unei organizații naționale.

În 1953—1954 studenți din toată țara au luat parte la o conferință la Amman. Au fost aleși un comitet și un organism constitutiv care să întocmească constituția organizației și a fost convocat primul congres studențesc. Printre țelurile înscrise în constituție se aflau: realizarea unității studențești arabe și unificarea sistemelor de învățămînt în toate țările arabe.

În anii 1954—1955 mișcarea studențească a evoluat. Au fost organizate în fiecare provincie alegeri pentru cel de-al doilea congres. Fiecare provincie își avea comitetul ei local: secretarii acestor comitete locale alcătuiau comitetul central al celui de-al doilea Congres al studenților iordanieni.

Dezvoltarea mișcării a continuat în 1955—1956 și a fost convocat un al treilea Congres. La sfîrșitul anului universitar, chiar înainte de alegerile anuale pentru Congres, mișcarea studențească a unit pe toți studenții țării. Numărul studenților care au luat parte la alegerile pentru cel de-al treilea Congres a fost de circa 9.000. Odată cu cel de-al patrulea Congres la care a participat 20.000 studenți a fost modificată constituția și au avut loc alegeri pe toate treptele: oraș, provincie, comitet central. Numele organizației a fost schimbat în „Liga studenților arabi din Iordania". Aceasta s-a întîmplat după alegerile din 1956 cînd a fost ales guvernul cu orientare democratică. Dar acest guvern n-a supraviețuit. În Iordania complotul imperialist a reușit, stabilindu-se un regim de dictatură fascisto-militară. Noul guvern a interzis Liga studenților arabi și a arestat pe numeroși dintre membrii săi.

Studenții iordanieni trăiesc acum în condiții foarte grele. Eliminați din școli ei sînt arestați și închiși. Mulți dintre ei au fost uciși în timpul evenimentelor din primăvara acestui an. Dar, în pofida tuturor acestor împrejurări, mișcarea studențească este în continuă creștere, ea cîștigă în forță pe măsură ce lanțurile caută s-o înăbușe.

(După articolul apărut în revista „Studenții lumii", nr. 11).

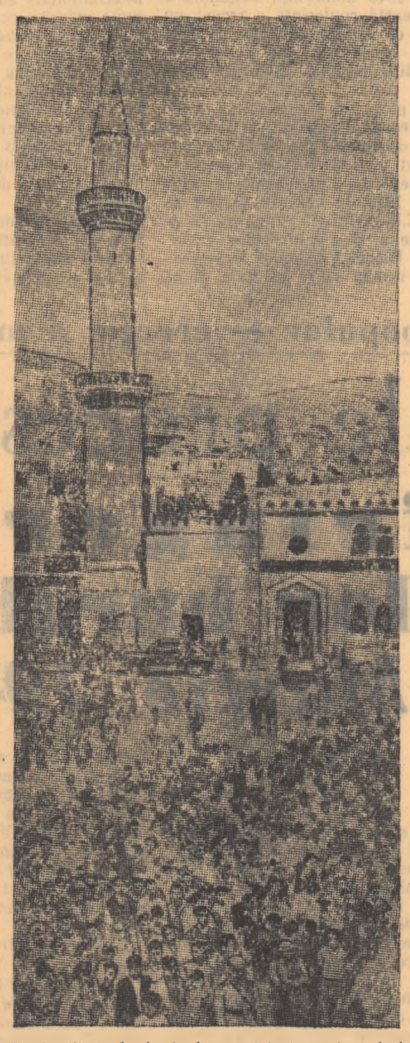

Studenții iordanieni demonstrînd pentru independență națională

Sărbătoarea alegerilor în R. P. Bulgaria

SOFIA 23 (de la trimisul special Agerpres). — Poporul bulgar a ales duminică reprezentanții în cea de a treia legislatură a Adunării Populare. Operațiunile de votare au început la ora șapte. Dis de dimineață înainte de revărsatul zorilor, în ciuda frigului aspru, în întreaga țară s-au prezentat la secțiile de votare sute de mii de alegători.

În tot cursul zilei secțiile de votare au cunoscut o animație deosebită. La Sofia, ca și în celelalte centre ale țării, nu au lipsit cîntecele și dansurile care însoțesc munca harnicului popor bulgar. A fost o adevărată revărsare de bună voie și entuziasm.

Alegerile s-au caracterizat printr-o participare masivă la vot, ceea ce a dovedit încă odată înalta conștiință politică a alegătorilor bulgari. Pînă la orele 12 în întreaga țară votaseră circa 90 la sută din totalul alegătorilor.

Duminică, într-o atmosferă de entuziasm poporul frate bulgar a votat candidații „Frontului Patriei".
În fotografie: Tinerii din Sofia au venit la secția de votare cîntînd și dansînd.

Președintele Siriei — Kuatli:

Dorim să avem cele mai bune relații cu Romînia

Interviu acordat ziariștilor romîni

DAMASC 23 (Agerpres). — De la trimisul special Agerpres. Delegația de ziariști romîni care vizitează cîteva țări din Orientul Mijlociu, a sosit la 19 decembrie în Siria. La 21 decembrie orele 11,30 președintele Kuatli a primit la palatul prezidențial pe ziariștii romîni cărora le-a acordat un interviu.

INTREBARE: Ce ne puteți declara cu privire la ultimele evenimente din Siria în legătură cu lupta poporului sirian?

RĂSPUNS: Siria face parte din lumea arabă și poporul sirian este parte integrantă din națiunea arabă care numără peste 80.000.000 de oameni. Poporul sirian a luptat și luptă pentru independența și suveranitatea sa și pentru unitatea arabă.

INTREBARE: Care sînt factorii care au dejucat planurile imperialiste ostile Siriei?

RĂSPUNS: Israelul și-a concentrat forțele la frontierele noastre meridionale, iar Turcia și-a concentrat armata la frontierele noastre din nord sub pretextul efectuării unor manevre militare de toamnă. De asemenea țările membre ale pactului nord-atlantic nu au găsit un alt loc pentru manevrele lor navale decît în apele Mediteranei orientale, iar flota a 6-a americană nu a găsit alt loc pentru manevrele sale decît în apropierea coastelor Siriei. Dar în pofida acestor presiuni Siria rezistă și va rezista în fața oricărei încercări care țintește la încălcarea libertății și suveranității sale. Solidaritatea și coeziunea dovedite de poporul sirian, sprijinit de celelalte popoare arabe au făcut să eșueze toate comploturile urzite împotriva independenței Siriei.

INTREBARE: Ce importanță are crearea federației siriano-egiptene?

RĂSPUNS: În lume au existat popoare care au fost unite. Influența străină sau imperialiștii au reușit să le dezbine. Astfel națiunea arabă forma o singură națiune. Imperialismul colonialist a reușit să o destrame. Azi noi depunem eforturi în refacerea acestei unități și pentru a reînvia istoria noastră glorioasă. Am început această acțiune punînd bazele federației noastre cu Egiptul, federație care să devină un nucleu în jurul căruia să se strîngă celelalte popoare arabe. Această federație este creată în interesul Egiptului și al Siriei și al lumii arabe, precum și în interesul consolidării păcii.

După ce a răspuns la o întrebare privind problemele dezvoltării economiei Siriei, președintele Kuatli a fost rugat să răspundă la întrebarea:

Cum apreciați perspectivele relațiilor dintre Siria și statele Europei răsăritene?

RĂSPUNS: Relațiile noastre cu statele din Europa răsăriteană se bazează pe prietenie, încredere și colaborare.

INTREBARE: În ultimii ani poporul romîn a urmărit cu vie simpatie întărirea relațiilor de prietenie între Siria și Romînia ca și vizitele reciproce și dorește dezvoltarea continuă și fructuoasă a acestor relații. Care sînt posibilitățile pe care le întrevedeți în această direcție?

RĂSPUNS: Poporul sirian aspiră la întărirea relațiilor sale cu poporul romîn și dorește să facă schimb de delegații cu poporul dv. Trebuie să întărim aceste legături prin acorduri prietenești, acorduri culturale și comerciale între țările noastre. Vom ajunge astfel să ne înțelegem mai bine unul pe celălalt. Cred că sîntem pe cale de a realiza aceste relații și aceste acorduri comerciale. Sper că veți transmite poporului și guvernului romîn cele mai bune salutări din partea mea, împreună cu mulțumirile mele și acele ale poporului sirian pentru sentimentele de solidaritate exprimate în timpul luptei poporului sirian pentru apărarea libertății și independenței sale. Noi dorim să avem cele mai bune relații cu Romînia nu numai în prezent, ci și în viitor.

(Text prescurtat)

Strălucitul succes al artiștilor romîni în India

BOMBAY 22 (Agerpres). — De la corespondentul special Agerpres. Spectacolele date de artiștii romîni la Calcutta s-au bucurat de o entuziastă primire din partea miilor de spectatori. Conducătorul delegației culturale romîne Al. Buican a primit o scrisoare din partea d-lui Naidu, guvernatorul statului Bengalul de vest în care d-sa după ce dă o înaltă apreciere dansurilor romînești, scrie: „Vă rog să exprimați mulțumirile mele tuturor membrilor ansamblului pentru minunatul spectacol pe care am avut prilejul să-l văd. Schimburile culturale între țara dv. și țara mea vor contribui la o tot mai mare apropiere între popoarele noastre".

Un deceniu de la întemeierea organizației frățești de tineret din R. P. Bulgaria

În urmă cu un deceniu, la 22 decembrie 1947, a avut loc congresul de întemeiere a Uniunii Tineretului Popular din Bulgaria, congres ce a reunit într-o singură organizație puternică toate organizațiile progresiste de tineret existente atunci. După moartea neuitatului Gheorghi Dimitrov, în anul 1949, organizația de tineret a căpătat numele de Uniunea Dimitrovistă a Tineretului Popular (D.S.N.M.).

Organizația prietenă de tineret din R. P. Bulgaria este continuatoarea tradițiilor revoluționare de luptă ale Uniunii Tineretului Comunist Bulgar (B.C.M.S.) și Uniunii Tineretului Muncitor (R.M.S.) organizații îndrumate și conduse de către Partidul Comunist. Așa după cum se arată în statutul său, Uniunea Dimitrovistă a Tineretului Popular este o organizație de masă, care reunește în rîndurile sale păturI largi ale tineretului muncitor din Bulgaria. În prezent D.S.N.M. cuprinde în rîndurile sale aproximativ un milion de membri, avînd organizații în toate întreprinderile, uzinele, satele, școlile, universitățile, unitățile militare etc.

Din rîndurile organizației pot face parte tineri de vîrste diferite, de la 14 pînă la 26 de ani. Organul suprem al Uniunii Dimitroviste a Tineretului Popular este Congresul care se convoacă cel puțin odată la 4 ani. Ultimul Congres — al treilea — a avut loc în anul 1954 în luna mai.

În decursul celor zece ani de existență D.S.N.M. a depus toate eforturile pentru a educa pe membrii săi în spiritul ideilor marxism-leninismului, în spiritul dragostei nemărginite față de patria sa și față de Partidul Comunist. D.S.N.M. a educat de asemenea pe tinerii bulgari în spiritul internaționalismului proletar, al prieteniei dintre poporul bulgar și poporul sovietic, dintre poporul bulgar și toate popoarele lumii iubitoare de pace.

În anii care au trecut tineretul bulgar, mobilizat de către D.S.N.M. și condus de Partidul Comunist din Bulgaria, a adus o contribuție prețioasă la construirea socialismului în patria sa. Tineretul romîn știe că frații săi, tinerii bulgari se află printre primele rînduri ale constructorilor socialismului în toate domeniile de activitate, că nu precupețesc nici un efort pentru a-și face țara mai frumoasă, mai bogată și puternică.

Lupta pentru îndeplinirea planurilor anuale de producție este înscrisă printre sarcinile importante ale D.S.N.M. Acestei organizații, tinerilor săi membri, le aparțin multe din inițiativele ce se extind apoi pe plan național. Așa sînt de pildă acțiuni ca împăduririle, cultivarea seminței de porumb hibrid și altele. D.S.N.M. canalizează activitatea, energia creatoare a tineretului muncitor din fabrici și uzine către ridicarea continuă a productivității muncii și scădera prețului de cost al producției, către realizarea de economii în industrie, construcții, transporturi etc.

Nu mai puțin importantă este activitatea pe care D.S.N.M. o desfășoară în direcția transformării socialiste a agriculturii. Mii de tineri membri ai organizației lucrează cu elan în echipe de tineret în cadrul gospodăriilor agricole cooperative de muncă sau în brigăzile de tractoriști. Din rîndul membrilor D.S.N.M. a ieșit și s-a răspîndit inițiativa creării unor parcele semănate cu porumb hibrid. Această inițiativă a fost însușită de aproximativ 30.000 de tineri care de pe o suprafață de 230.000 hectare au scos 13.000 tone sămînță de porumb hibrid. De asemenea în ultimii ani s-au plantat peste 5 milioane de pomi fructiferi, iar pentru mărirea producției de legume tineretul și-a adus o contribuție specială pregătind milioane de ghivece.

Uniunea Dimitrovistă a Tineretului Popular desfășoară o activitate multilaterală în rîndurile pionierilor, elevilor, studenților, în rîndurile tuturor tinerilor intelectuali. Ea îi îndeamnă la acumularea de noi și cît mai multe cunoștințe pentru a deveni cetățeni folositori construcției socialismului în R. P. Bulgaria. D.S.N.M. desfășoară o activitate intensă aducîndu-și aportul la îndeplinirea sarcinilor importante pe care le trasează Partidul Comunist din Bulgaria întregului popor. În activitatea sa, Uniunea Dimitrovistă a Tineretului Popular păzește ca lumina ochilor principiul conducerii organizației de tineret de către partid și aplică acest principiu ceas de ceas, zi de zi, în toate domeniile de muncă.

D.S.N.M. desfășoară de asemenea o activitate intensă pentru formarea unei conștiințe înaintate, comuniste a tinerilor constructori ai noii societăți.

Anul acesta, ziua de 22 decembrie a avut o dublă semnificație pentru tineretul frate bulgar. Duminică 22 decembrie în R. P. Bulgaria s-au desfășurat alegeri de deputați pentru Adunarea Populară. Cele două evenimente — aniversarea D.S.N.M. și alegerile au fost precedate de un mare avînt politic și în muncă al tineretului bulgar.

Tineretul romîn care întreține relații frățești, de prietenie cu tineretul bulgar îi urează acestuia din inimă noi succese în activitatea sa. Dorim Uniunii Dimitroviste a Tineretului Popular să obțină succese tot mai mari în munca de educare comunistă a tineretului frate bulgar, în construirea socialismului.

Un ziarist american despre Uniunea Sovietică

După cum se știe în noiembrie a.c. Uniunea Sovietică a fost vizitată de W. R. Hearst-junior, redactor șef și proprietar al trustului de ziare „Hearst Newspapers".

Înapoindu-se în S.U.A., Hearst a publicat o serie de articole despre călătoria sa în Uniunea Sovietică. În legătură cu acest lucru ziarul „Pravda" a publicat un articol sub titlul „Un ziarist american despre Uniunea Sovietică". Pe lîngă atacuri și născociri antisovietice — arată „Pravda" — articolele lui W. Hearst cuprind și recunoașteri importante pe baza cărora autorul ajunge la concluzia că S.U.A. trebuie să-și schimbe politica față de Uniunea Sovietică.

Spicuim cîteva din aceste recunoașteri:

Hearst își începe primul articol exprimîndu-și neliniștea profundă în legătură cu faptul că „conducerea occidentală nu înțelege regulile fundamentale ale coexistenței bazate pe întrecerea propusă de Uniunea Sovietică".

Am văzut fapte care dovedesc că noi americanii avem multe iluzii despre viața comunistă.

Îngăduiți-mi să vă enumăr cîteva iluzii la care ar trebui să renunțăm.

Iluzia nr. 1: Că succesul senzațional legat de satelit și celelalte succese sovietice în domeniul științei au fost obținute numai pentru că conducerea le-a consacrat toate resursele în detrimentul unor probleme populare cum ar fi locuințele, îmbrăcămintea și alimentația. Ajunge o singură privire pentru a renunța la acest mit consolator.

În cei trei ani care au trecut de la ultima noastră călătorie, rușii au început construcții grandioase. Moscova a suferit o operație cosmetică de mari proporții.

Oamenii sînt îmbrăcați mai bine decît 1955.

Vitrinele magazinelor oferă un sortiment de alimente tot mai larg și mai variat.

Iluzia nr. 2: Că campania rușilor în apărarea păcii nu este decît un gest propagandistic destinat exclusiv consumului extern și neavînd nici o legătură cu poporul rus.

Una din principalele observații pe care am făcut-o în timpul călătoriei noastre în Rusia denotă exact contrariul.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori Tel. 76591. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 6400 — 58